ΣΦΑΙΡΑ

ΑΘΗΝΑΙ, 1924.—ΕΤΟΣ 6ον ΑΡ. 290

ΣΑΒΒΑΤΟΝ, 23 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ ΔΡΑΧΜΗ ΜΙΑ

Ἐπιταγαὶ καὶ Ἐπιστολαὶ ἀπ' εὐθείας πρὸς τὸν

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΝ κ. ΑΝΤΩΝΙΟΝ Μ. ΣΥΡΙΓΟΝ

ΓΡΑΦΕΙΑ ΠΑΡΑ ΤΗ ΠΛΑΤΕΙΑ ΟΜΟΝΟΙΑΣ
(Ὁδὸς Ἁγίου Κωνσταντίνου 7)

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ ΟΔΟΣ ΡΟΜΒΗΣ 16

ΕΓΓΡΑΦΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ	Ἐτησία	Δρ. 50.—	Ἑξάμ.	δρ. 25
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	«	ΦΡ. 50—	»	ΦΡ. 25
ΑΜΕΡΙΚΗΣ	»	Δολ. 4.—	»	Δολ. 2
ΑΓΓΛΙΑΣ	»	Λίρ. 1.—	»	Σελ. 10

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΑΝΤΩΝΙΟΣ Μ. ΣΥΡΙΓΟΣ

Δημοσιεύσεις εἰς τὴν σελίδα τῆς ἀλληλογραφίας : 30 λεπτὰ ἡ λέξις δι' ὅλους. Διὰ ποιήματα καὶ ἐμπορικὰς καταχωρήσεις ἰδιαίτεραι συμφωνίαι

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ο Νοομάντης της Σφαίρας

Το γραφεῖον τῆς »Σφαίρας« ἀναλαμβάνει τὴν διαβίβασιν ἐπιστολῶν ἐκ μέρους τῶν ἐνδιαφερομένων πρὸς διεσημον ἐκ Κωνσταντινουπόλεως νοομάντην καὶ πνευματιστὴν διαμένοντα ἐν Ἀθήναις Πλήρες φῶς εἰς ὅλα τὰ οἰκογενειακὰ μυστήρια Ἐπαναληψις τῶν σχέσεων τῶν ἐν διαστάσει εὑρισκομένων συζύγων. Πολύτιμοι συμβουλαὶ διὰ τοὺς ἐρωτευμένους καὶ πρὸς πιτιτζίαν οἱουδήποτε συνοικεσίου.

Πνευματισμός, ὑπνωτισμός, τραπεζάκι,

Ψυχολογία παντὸς ἀτόμου ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ γραφικοῦ χαρακτῆρος.

Συνεννόησις δι' ἀλληλογραφίας. Ἀπαντήσεις ταχεῖαι καὶ ἀκριβεῖς. Πλήρης μυστικότης. Γράψατε: Νοομάντην, γραφεῖα «Σφαίρας» ἐσωκλείοντες δραχμὰς 10 εἰς ἑκάστην ἐπιστολήν.

(Εἰς τοὺς ἐπιτυμοῦντας νὰ λάβουν ἀπαντήσεις δι' ἰδιαιτέρας ἐπιστολῆς καὶ ὄχι διὰ τῆς στήλης; αὐτοὺς γνωρίζω ὅτι, ὅσον νὰ ἐσωκλείουν εἰς διπλοῦν τὸ ὁρισθὲν ἀντίτιμον).

Ο ΝΟΟΜΑΝΤΗΣ ΑΠΑΝΤΑ :

ΓΙΩΤΑ, Πατήσια · Τὸν γάμον σας τὸν ἐμποδίζει ἀκριβῶς ἐκεῖνος ποὺ ἀγαπᾶτε, διὰ τὸν ἁπλούστατον λόγον ὅτι δὲν σᾶς ἀγαπᾷ εἰλικρινῶς, ἀλλὰ καὶ δὲν ἀγαπᾷ μόνον σᾶς. Θὰ ὑπανδρευθῆτε δημόσιον ὑπάλληλον. Τέκνα θ' ἀποκτήσετε δύο.

ΓΑΛΑΤΕΙΑΝ : Θὰ ὑπανδρευθῆτε τὸν νέον ποὺ ἀγαπᾶτε καὶ θὰ ζήσετε εὐτυχῆς, φθάνει ν' ἀποφεύγετε τὰ πείσματα καὶ τὴν πολυπραγμοσύνην. Θὰ ζήσετε ἀκόμη 21 ἔτος. Ὁ ἀδελφός σας καὶ ὅταν νυμφευθῇ δὲν θὰ παύσῃ νὰ φροντίζῃ γιὰ σᾶς. Ἀποφύγετε νὰ ταξειδεύσετε. Θὰ πάθετε. Σᾶς εὐνοεῖ ἡ Τρίτη.

ΒΛΑΧΑΝ, Πατήσια : Ὁ σύζυγός σας δὲν θὰ ὀνομάζεται Βασίλειος. Θὰ ὑπανδρευθῆτε ἄλλον ἐντὸς τοῦ ἔτους καὶ θὰ ζήσετε εὐτυχισμένη μαζῆ του. Εἶσθε πτωχὴ, ἀλλὰ διὰ τῆς ἐργασίας σας θὰ συμβάλετε καὶ σεῖς εἰς τὴν εὐτυχίαν τοῦ οἰκογενειακοῦ σας βίου.

Σ. ΟΡΦΑΝΟΝ, Κοζάνην : Τὸ μέλλον σας ὄχι ὅσον εὐτυχὲς τὸ φαντάζεσθε. Μία γυναῖκα παρεμβάλλει σπουδαία διὰ τὴν εὐτυχίαν σας ἐμπόδια. Γάμον δὲν διαβλέπω. Ὁ ὑποστηρικτὴς τοῦ ἀδελφοῦ σας ἀπεργάζεται τὴν καταστροφὴν του.

ΜΑΡΑΜΕΝΟΝ ΡΟΔΟΝ, Ἀλεξάνδρειαν : Σᾶς συνιστῶ ν' ἀποφασίσετε τὸ μελετώμενον ταξείδιον τὸ ὁποῖον πολλὰ τ' ἀγαθὰ θὰ σᾶς ἀποφέρῃ. Θὰ νυμφευθῆτε πολὺ ἀργά, χήραν. Θὰ ζήσετε ἀκόμη 19 ἔτη. Ἀσθένειαν δὲν διαβλέπω. Ἡ μέλλουσα σύζυγός σας θὰ ἔχῃ ἕνα μόνον προτέρημα : Θὰ εἶνε εἰς ἄκρον ὑπομονετική.

ΡΙΤΑΝ, Κόρινθον : Τὸ μέλλον σας πολὺ εὐτυχές. Εἶσθε ὀλιγαρκὴς καὶ μιὰ μικρὰ εὐτυχία θὰ σᾶς ἀρκέσῃ. Δὲν θὰ ὑπανδρευθῆτε. Εἰς τοῦτο θὰ σᾶς ἀναγκάσῃ ὁ ἔρως πρὸς κάποιον μελαχροινὸν κύριον.

Γ. Α. Β., Πειραιᾶ : Ἐκείνη οὐδέποτε σᾶς ἀγάπησε, διότι δὲν τὴν ἀφῆκαν νὰ σᾶς ἀγαπήσῃ τὰ ἐλαττώματά σας, τὰ ὁποῖα εἶναι ἄπειρα. Ἰδίως εἶσθε πολὺ ὀξύθυμος.

ΑΝΘΟΥΛΑΝ, Κόρινθον: Ἀντὶ πάσης ἀπαντήσεως θὰ σᾶς συστήσω νὰ φροντίσετε νὰ ἐπανορθώσετε ἕνα ἀδίκημα ποὺ διεπράξετε εἰς βάρος συγγενοῦς σας. Κατόπιν θὰ ἐπανέλθω.

ΜΕΛΑΓΡΟΙΝΟ ΠΑΛΗΚΑΡΑΚΙ, Ἀθήνας· Ὁ ἀδελφός σας δὲν ζῇ πλέον. Αἱ ἀσθένειαί σας εἶναι δυστυχῶς ἀνίατοι. Πολλὰ κακὰ διεπράξατε εἰς τὴν ζωήν σας καὶ τώρα τιμωρεῖσθε. Θὰ ζήσετε ἀκόμη ὀλίγα μόνον ἔτη.

ΜΑΓΕΥΜΕΝΗΝ ΑΚΡΟΓΙΑΛΙΑΝ, Νέον Φάληρον : Ὁ μέλλων σύζυγός σας θὰ ὀνομάζεται Νικόλαος.Θὰ ἐπαγγέλλεται δὲ τὸν σιδηροδρομικόν. Διαβλέπω μίαν ἀσθένειαν καὶ ἕνα μικδὸν ἀτύχημα οἰκονομικῆς φύσεως.

ΛΙΖΑΝ ΚΛΕΠΑΝΟΥ, Θεσσαλονίνην : Δίπλωμα δὲν θὰ λάβετε, διότι θὰ σᾶς ἐμποδίσῃ ὁ γάμος. Σᾶς συνιστῶ νὰ προτιμήσετε τὸν γάμον ἀπὸ τὸ δίπλωμα. Ὁ μόνος ὁ ὁποῖος σᾶς προσέχει εἶναι ἕνας νέος καστανὸς ὀνόματι Ἀχιλλεύς. Προσέξατέ τον καὶ σεῖς. Τὸ πρόσωπον αὐτὸ θὰ παίξῃ μεγάλον ρόλον εἰς τὴν ζωήν σας.

ΕΡΩΤΕΥΜΕΝΗΝ ΚΑΡΔΙΑΝ, Ἀθήνας : Γράψε τό μου μὲ δύο λέξεις σὲ τί θέλετε συγκεκριμένως νὰ σᾶς ἀπαντήσω.

ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΝ, Τρίπολιν : Ἡ πρότασίς σας θ' ἀπορριφθῇ, διότι τὸ πρόσωπον ἐκεῖνο κλίνει κάπου ἄλλοῦ. Δὲν ἤθελε ὅμως σᾶς καταστήσῃ εὐτυχῆ καὶ ὡς ἐκ τούτου μὴ θεωρήσετε ὡς ἀτυχίαν τὴν ἀπόρριψιν τῆς προτάσεως.

ΑΓΝΗΝ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΑΝ : Πολλὰς ἐρωτικὰς περιπετείας, ἔχετε, πολὺ τρικυμιώδης ἡ ζωή σας καὶ τὸ μέλλον σας προοιωνίζεται ὅπως καὶ τὸ παρόν σας. Πραγματικὰ δὲν ἀγαπήσατε ἀκόμη. Ἡ ἀδελφή σας θὰ διακόψῃ τὰς σπουδάς της. Μὴν ἀλλάξετε τόπον διαμονῆς.

ΑΥΓΕΡΙΝΟΝ, Βίλλια : Τῇ ἀληθείᾳ εἶσθε πολὺ ἄτυχος. Δὲν βρίσκω ὅμως τρόπον νὰ σᾶς ἀνακουφίσω. Σᾶς συνιστῶ μόνον νὰ μεταφέρετε ἀλλοῦ τὸ πεδίον τῆς δράσεώς σας. Ἡ νέα σας ἐπιχείρησις θ' ἀποτύχῃ ἐξ αἰτίας τῆς ἀνειλικρινείας ἑνὸς φίλου σας. Νὰ μὴ τὴν κάμετε.

ΡΟΔΟΝ ΤΗΣ ΓΡΕΝΑΔΗΣ, Θεσσαλονίκην : Ὁ γάμος σας ἐν τέλει θὰ γίνῃ καὶ θὰ ζήσετε εὐτυχῆς μὲ τὸ ἀγαπώμενον πρόσωπον. Μὴ δοθῆτε εἰς ἄλλον.

ΑΦΡΟΕΣΣΑΝ, Νέον Φάληρον · Θὰ ὑπανδρευθῆτε ταχέως. Ὁ μέλλων σύζυγός σας θὰ εἶναι στρατιωτικός. Τὸ μέλλον σας σχετικῶς ἤρεμον. Φροντίσατε νὰ εἰσθε ὀλιγώτερον ἐπιπολαία. Ἀποφεύγετε τοὺς βραδυνοὺς περιπάτους.

ΔΑΚΡΥΠΟΤΙΣΜΕΝΟΝ, Πάτρας : Συνειθισμένη καὶ ἡ ἰδική σας ἱστορία. Μὴ τὴν πάρετε στὰ σοβαρά. Ἐκείνη ποὺ θὰ σᾶς ἀγαπήσῃ πραγματικῶς δὲν εἶναι ἡ γνωστή σας, ἡ ὁποία ὑπόσχεται εἰς πολλοὺς ὅσα καὶ εἰς σᾶς.

Κ. Α. Τ., Ἀλεξάνδρειαν. Εἰς τὸ πρῶτον ἐρώτημά σας ἀπαντῶ ὄχι. Συνεπῶς δὲν θὰ τὴν νυμφευθῆτε. Εἰς τὴν ἐργασίαν σας θὰ ἐπιτύχετε. Τὸ ταξείδιόν σας θὰ πραγματοποιηθῇ καὶ θὰ ἐπιτύχῃ. Ἔχετε μίαν συγγενῆ σας ἡ ὁποία φροντίζει σπουδαίως διὰ τὴν εὐτυχίαν σας. Αὐτὴ θὰ σᾶς ἐξασφαλίσῃ ἕνα καλὸν γάμον.

ΖΗΤΙΑΝΟΝ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ, Θεσσαλονίκην ; Θὰ ζήσετε ἀκόμη 15 ἔτη. Σᾶς εὐνοεῖ ἡ Κυριακή. Ἡ Ἀντιγόνη δὲν δύναται νὰ ἀνταποκριθῇ πρὸς τὸ εὐγενές σας αἴσθημα. Νέαν σύζυγον δὲν θ' ἀποκτήσετε. Τὸ μέλλον σας ζοφερόν. Ἔχετε πολλοὺς ἐχθροὺς οἱ ὁποῖοι σᾶς καταδιώκουν. Ταξείδιον δὲν διαβλέπω.

SIKAT : Ἐκείνη σᾶς ἀγαπᾷ. Δὲν ὑπανδρεύθη ἀκόμη, ἀλλ' οὔτε θὰ ὑπανδρευθῇ. Εὑρίσκεται εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ κατοικεῖ εἰς μέρον δενδρόφυτον. Περισσοτέρας πληροφορίας δὲν δύναμαι νὰ σᾶς δώσω.

Κ. Μ., Χαλκίδα : Σᾶς παρακαλῶ νὰ μοῦ στήλετε ἄλλην ἐπιστολὴν καθαρογραμμένην.

ΝΑΥΣΙΚΑΑΝ · Τὸ μέλλον σᾶς δὲν τὸ διαβλέπω εὐτυχές. Ὁ χαρακτὴρ σας εἶναι ἀπότομος, πρᾶγμα ποὺ κτᾶται ἀρνητικὸς παράγων διὰ τὴν εὐτυχίαν σας !

ΒΑΣ. ΠΑΠΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΝ, Αἴγιον : Εἰς τὰς ἐξετάσεις θὰ ἐπετύχετε μόνον σεῖς, Συνοικέσιον δὲν θὰ ἐπηρεάσῃ τὰς ἐξετάσεις σας. Ὁ γάμος σας θὰ γίνῃ ἐντὸς τῆς πατρίδος σας καὶ θὰ σᾶς καταστήσῃ εὐτυχεῖς. Βοήθειαν οἰκονομικὴν μὴ περιμένετε ἀπὸ τὸν ἀδελφόν σας.

ΞΑΝΘΕΙΑΝ ΟΝΕΙΡΟΠΟΛΟΝ : Τὸ συνοικέσιον δὲν θὰ πραγματοποιηθῇ. Τοῦτο ὅμως νὰ τὸ θεωρῆτε μεγάλο ἀτύχημα.

ΛΟΡΙΑΝ, Βίλλια : Θὰ θεραπευθῆτε μετὰ πάροδον τριμήνου.

ΑΑ·ΓΚΟΝ,Θεσσαλονίκην : Οὐδέποτε θ'ἀπολαύσετε τῆς ποθητῆς γαλήνης καὶ ἡσυχίας. Εἶσθε ἄνθρωπος εἰς ἄκρον δύσπιστος, πρᾶγμα ποὺ σᾶς ἐμποδίζει νὰ εὐτυχήσετε.

ΑΝΘΙΣΜΕΝΗΣ ΡΕΖΕΝΤΑ · Τὸ προσφιλές σας πρόσωπον θὰ θεραπευθῇ. Τὸ μέλλον σας οὐδόλως θὰ διαφέρῃ τοῦ παρόντος σας. Γάμον δεν διαβλέπω.

ΞΑΝΘΕΙΑΝ ΚΩΝ]ΠΟΛΙΤΙΣΣΑΝ : Ὁ σύζυγός σας ἔπαυσε πλέον νὰ σᾶς ἀγαπᾷ. Τέκνα δὲν θ' ἀποκτήσετε. Αἱ ἐργασίαι τοῦ συζύγου σας θὰ ἐπιτύχουν ἀλλὰ πλοῦτον δὲν θ' ἀποκτήσῃ. Εἶναι πολὺ σπάταλος.

ΜΕΛΑΧΡΟΙΝΗΝ ΚΩΝ]ΠΟΛΙΤΙΣΣΑΝ. Ἀθήνας · Θὰ ὑπανδρευθῆτε κατόπιν σφοδροῦ ἔρωτος, ὄχι ὅμως μὲ τὸν κύριον, τὸν ὁποῖον σήμερον συνδέεσθε αἰσθηματικῶς.

EDELWEISS, Πάτρας : Χαρακτὴρ, στρυφνός, δύσπιστος, σκληρός, οὐχ' ἧττον ὅμως τὸ μέλλον σας θὰ εἶναι εὐτυχές. Σᾶς συνιστῶ νὰ συνδεθῆτε μὲ τὸν νέον ἐκεῖνον. Ἡ τύχη σας τὸν στέλλει διὰ νὰ σᾶς καταστήσῃ εὐτυχῆ, πλὴν ἂς μὴ παραβλέπῃ τὸ δίκαιον τῆς ἀδελφῆς του.

ΚΑΠΟΙΟΝ ΑΓΝΩΣΤΟΝ, Χανιά · Δὲν θὰ φύγετε. Στρατιώτης τὸ γνωρίζετε κάλλιστα πότε θὰ ὑπηρετήσετε. Θὰ σᾶς ἀγαπήσῃ σφοδρῶς. Ἡ σύνδεσις ἐκείνη δὲν θὰ καταλήξῃ παρὰ εἰς... διάλυσιν.Ἡ Α.σᾶς ἐρωτεύεται.Θὰ ζήσετε ἀκόμη 40 ἔτη.

Α. Ζ. Θ., Πειραιᾶ · Θὰ ζήσετε ἀκόμη 14 ἔτη. Θὰ νυμφευθῆτε πολὺ ἀργά. Ἡ μέλλουσα σύζυγός σας θὰ ὀνομάζεται Ἐλπίς. Ὑπάλληλος θὰ προσληφθῆτε. Τὸ μέλλον σας τρικυμιῶδες καὶ πλῆρες οἰκονομικῶν στενοχωριῶν.

ΠΕΤΑΛΟΥΔΑΝ, Θεσσαλονίκην : Τὴν ὑπόθεσίν σας θὰ τὴν κερδίσετε. Ὁ μέλλων σύζυγός σας θὰ ὀνομάζεται Γεώργιος. Θὰ ζήσετε μαζῆ εὐτυχεῖς ἡμέρας. Κάθε ὅμως εὐτυχία σᾶς ἀξίζει. Ἡ εὐγένεια τοῦ χαρακτῆρος σας εἶναι ἀξιοζήλευτος. Ἡ μητέρα σας τελείως δὲν θὰ θεραπευθῇ. Θὰ παύσῃ ὅμως νὰ ὑποφέρῃ τόσον.

ΔΙΑΒΑΤΗΝ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ : Τὸ μέλλον σας πλῆρες ἀνωμαλιῶν καὶ οἰκογενειακῶν περιπετειῶν. Θὰ ζήσετε 18 ἀκόμη ἔτη. Φθάνει ν' ἀποφύγετε τὰ ποτά. Τὸ παιδί σας θὰ θεραπευθῇ.

Β. Π., ἀξιωματικόν · Γράψατέ μου συγκεκριμένος τί θέλετε. Ἀποφύγετε τὴν μακρηγορίαν.

ΕΡΡΙΚΟΝ ΜΑΝΤΟΚ, Ἀθήνας : Χαρακτὴρ πολύπλοκος, πολυδαίδαλος, ἀκαθόριστος. Εἶσθε ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους ποὺ δὲν γνωρίζουν τί θέλουν, ποὺ δὲν γνωρίζουν τί ζητοῦν. Ἡ κόρη σας δὲν θ' ἀναχωρήσῃ.

ΟΛΥΜΠΙΑΔΑ, Πειραιά : Ὁ γάμος σας θὰ γίγῃ, ἀλλ' ὄχι μὲ τὸν νέον ποὺ φαντάζεσθε. Τίποτε ἄλλο.

Γ. Κ., Καλάμας · Ἡ σταδιοδρομία σας θὰ εἶναι ἐπιτυχὴς. Πλοῦτον ὅμως δὲν διαβλέπω, ἀλλὰ δὲν τὸν θεωρῶ καὶ ἀπαραίτητον γιὰ σᾶς τουλάχιστον. Εἰς τὰς Ἀθήνας δὲν θὰ ἐγκαταστα̃θῆτε. Θὰ ζήσετε ἐν ὅλῳ 74 ἔτη καὶ θ' ἀποκτήσετε δύο τέκνα ἀπὸ σύζυγον μελαχροινήν.

Ν. Ε. Π., Ἀθήνας : Σᾶς συνιστῶ νὰ εἶσθε τρυφερώτερος πρὸς τὰς γυναίκας. Ἀφήσατε κατὰ μέρος τὴν ἐγωπάθειαν καὶ τὴν περιφιλαυτίαν καὶ τότε θὰ δυνηθῆτε νὰ ἐξασφαλίσετε μίαν καλὴν θέσιν εἰς τὸν κόσμον αὐτόν. Τὸ πνεῦμα τοῦ γνωστοῦ σας Γ. σᾶς συνιστᾷ σωφροσύνην.

ΝΟΙΜΑ, Χανιά : Ὁ ἄνθρωπος ποὺ ἔχει ἀφιερώσει γιὰ σᾶς ὁλόκληρη τὴ ζωή του τὸν θεωῶ εὐτυχῆ. Ἡ καρδιά σας εἶναι ὁλόκληρος γαζὶ ἀρετῶν καὶ προτερημάτων. Κάθε θυσία γι' αὐτὴν ἀξίζει. Συντόμως θ' ἀλατεύλουν γιὰ σᾶς ἡμέραι ὑπερτάτης χαρᾶς καὶ εὐδαιμονίας. Μὴ σᾶς πτοοῦν αἱ πικρίες ποὺ δοκιμάζετε σήμερον. Μὴ σᾶς κλονίσῃ ἡ προχθεσινή σας ἀπογοήτευσις.

ΑΝΝΑΝ Μ., Πειραιά : Ὁ γάμος σας θὰ γίνῃ τὸ φθινόπωρον τοῦ 1925 καὶ θὰ προέλθῃ ἀπὸ συνοικέσιον.Ὁ μέλλων σύζυγός σαν θὰ ἔχῃ ὅλα τὰ προτερήματα ποὺ ὀνειροπολεῖτε. Ταξείδιον θὰ κάμετε πολὺ γρήγορα.

ΜΑΡΑΜΕΝΟΝ ΡΟΔΟΝ, Ἀθήνας : Γάμον πρὸς τὸ παρὸν δὲν διαβλέπω. Ὁ γάμος ὅμως θὰ σᾶς φέρῃ δυστυχίαν καὶ σᾶς συνιστῶ νὰ μὴ τὸν ἐπιδιώξετε.

ΛΑΖΟΙΖΕΤΑ, Πάτρας · Ἡ ἀποκατάστασίς σας θὰ γίνῃ ἐκεῖ ποὺ διαμένετε. Ὁ μέλλων σύζυγός δὲν θὰ εἶναι μὲν πλούσιος, θὰ εἶναι ὅμως ἐνάρετος,Γιὰ σᾶς ἐνδυ ἀφέρονται πολλοί, πλὴν σεῖς εἰς οὐδένα δίδεται προσοχήν. Τὰ οἰκογενειακὰ σας εἰς ἀνώμαλον κατάστασιν. Συντόμως θὰ τακτοποιηθοῦν.

ΑΠΟΣΤ. ΧΡΗΣΤΑΤΟΝ, Ἀθήνας: Ἡ διάρρηξις διεπράχθη ἀπὸ πρόσωπα ἐντελῶς ξένα πρὸς ὑμᾶς. Θὰ συλληφθοῦν ταχέως. Οἱ συλληφθέντες δὲν εἶναι ἐνοχοι.Τὰκλαπέντα δὲν θὰ σᾶς ἀποδοθοῦν.

Ἐλήφθησαν αἱ ἐπιστολαὶ τῶν δίδων καὶ κυρίων : Β. Κ. Π., Πανεμέντης καρδιᾶς, Συλβίας, Κάρμεν, Βεατρίκης. Ὀνειροπόλου Ξανθῆς, Πόλας Νέγκρη, Θ. Λ., Στενοχωρημένου, Ἕλλης Κ. Δ., Ἀγγελικῆς, Ἄνθους πικραμυγδαλιᾶς, Β. Κ. Π., Ἐλεϊτεσᾶς Β., Ἡρακλειώτισσας, Γλυκοματούσσας, Μάρβελ, Κίτρινου καναριινοῦ, Ἄνθους ἀμαράντου, Ἀπατηθέντος, Παρθένου ἐρωτευμένης, Πριγκηπίσσης.

Εἰς τοὺς ἀνωτέρω θ' ἀπαντήσω κατὰ σειρὰν διὰ τῆς «Σφαίρας».

Θ' ἀπαντήσω δι' ἰδιαιτέρας ἐπιστολῆς εἰς τὰς ἐπιστολὰς τῶν : Ἰωάν. Χαλκιδη, Ἀθ, Πιτένη, Πόπης Ζαν., Λυμπέρη, Κ. Σακελ., Μαργαρίτας Βογιαν., Ἀοράτου ψυχῆς, Κατινας Χρηστ.

Ο ΝΟΟΜΑΝΤΗΣ

"Σ' ΑΓΑΠΩ ΚΑΙ ΘΑ ΠΕΘΑΝΗΣ,,
Εἰς τὴν 5ην σελίδα

ΓΡ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΥ

Ο "ΑΡΡΑΒΩΝΙΑΣΤΙΚΟΣ ΜΟΥ,,

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Νὰ την πάλι !

Δὲν εἶχαν περάσει οὔτε τρία λεπτά. Κι' ἡ καμαριέρα ξανάμπενε ἀπρόσκλητη μὲ μιὰ πρόφασι :

— Σεῖς χτυπήσατε τὸ κουδούνι ;

Καὶ ποῦ κουδοῦνι !

— Μάλιστα ! ἐγώ ! τῆς ἀποκρίθηκε ὁ Δήμης ἀγριεμένος

— Τί ἀγαπᾶτε ;

— Νὰ πάρῃς αὐτά (καὶ τῆς πέταξε τὸ καπέλο του, τὸ ἐπανωφόρι του, τὸ μπαστούνι του) γὰ ξεκουμπιστῆς, νὰ μὴν ξαναπατήσῃς ἐδῶ μέσα καὶ ὅποιος μὲ ζητήσῃ νὰ πῇς πῶς δὲν εἶμ' ἐδῶ. Θὰ γράψω ὡς τὴν ὥρα ποὺ θὰ φάμε. Καὶ δὲ θέλω νὰ μὲ διακόψῃ κανένας. Ἄκουσες

Κι' ἐξεκίνησε τάχα, πὼς θὰ μπῇ στὸ γραφεῖο του ἀπ' τὴν ἄλλη πόρτα τῆς τραπεζαρίας.

Μ' αὐτὸ ἤθελε νὰκούσῃ κι' ἡ Ἐρασμία : πὼς ὁ κύριος δὲν ἤθελε διακοπὴ καὶ δὲν ἦταν ἐκεῖ γιὰ κανένα. Κι' ἐνῷ αὐτὸς τῆς γύριξε τὴν πλάτη κι' ἡ Μαριτάνα ἔσκυβε στὸ βιβλίο της, ἡ καμαριέρα, ἀντὶ νὰ βγῇ ἀπὸ τὴν πόρτα ποὺ εἶχε μπῇ, παραμέρισε στὴν ἄκρη τὸ μπεροντὲ καὶ χώθηκε στὸ σαλονάκι !

Αὐτὸ τὸκαμε μὲ τόση γρηγοράδα καὶ δεξιότητα, ὥστε δὲν τὸ εἶδε κανείς. Καὶ γυρίζοντας νὰ ξανακαθήσῃ κοντὰ στὴ Μαριτάνα, ὁ Δήμης εἶπε :

— Τὸ ζῶο ! ἄφησε ἀνοιχτὴ καὶ τὴν πόρτα !

Ἔτρεξε τὴν ἔκλεισε καὶ ξανάρχισε τὴν ὁμιλία του ἀπὸ ἐκεῖ ποὺ τὴν εἶχε ἀφήσει :

— Τὸ χέρι σου !

— Σύχασε !...

Τὸ σαλονάκι ὅπου εἶχε μπῇ ἡ Ἐρασμία, δὲν εἶχε πόρτα δική του. Συγκοινωνοῦσε μόνο μὲ τὴν τραπεζαρία, σὰν παράρτημά της, μ' ἕνα μεγάλο ἀνοιγμα, πέρα - πέρα, ποὺ τὸ σκέπαζε ἕνας πελώριος χοντρὸς μπεροντές. Τὸν μπεροντὲ αὐτὸν πότε τὸν ἀνοιγαν πότε τὸν ἔκλειαν. Τὴν ὥρα ἐκείνη ἦταν ὅλωσδιόλου κλειστός. Κι' ἀθέατη, κεῖ - ἀπὸ πίσω, ἡ Ἐρασμία μποροῦσε ὄχι μόνο ἀκούῃ τὶ ἔλεγαν, ἀλλὰ καὶ νὰ κρυφοκιτάζῃ τὶ ἔκαναν ...

Ὁ Δήμης δὲν ἤτο δυνατὸ νὰ φανταστῇ τόση ζήλεια καὶ τόση τόλμη ἀπ'τὴν καμαριέρα του. Μὰ οὔτε ἡ Μαριτάνα. Κ' ἐνῷ αὐτὸς ἀνύποπτος, τῆς ἔλεγε ἐλεύθερα τὰ δικά του, ἀτύποπτος κι' αὐτή, ἐσάρπειζε τὶς ἐκδηλώσεις του κι' ἀπέκρουε τὶς ἐπιθέσεις του. Κάποτε ὅμως γινόταν καὶ προκλητική. Τῆς ἄρεσε νὰ ἐξερεθίζῃ τὸν «ἀρραβωνιαστικό» της. Κι' ἄφοβα, ἔπαιρνε στάσεις ποὺ τοῦ ἔδειχναν τὰ κάλλη της, ἢ τοῦ ἀπαντοῦσε μὲ γέλια καὶ κοιτάγματα αἰνιγματικά.

Σὲ μιὰ τέτοια στιγμή, ἐνῷ ἡ Μαριτάνα τόν κοίταζε ξαπλωμένη στὴν πολυθρόνα της μὲ τὰ μπράτσα ψηλὰ καὶ τὰ χέρια στὸ κεφάλι, ὁ Δήμης ἀναμμένος, σηκώθηκε ἀπότομα.

—Κατέβασε τὰ χέρια σου, Μαριτάνα ! τῆς φώναξε. Δὲν μπορῶ νὰ σὲ βλέπω ἔτσι ! Θὰ μὲ κάνῃς ἐξω-φρενῶν. Σὲ προειδοποίησα !

—Μὰ κι' ἐγὼ σοῦ ἔδειξα πὼς δὲν σὲ φοβᾶμαι ! τοῦ ἀποκρίθηκε χωρὶς ν' ἀλλάξῃ στάση.

Ἡ πρόκληση ἦταν ὁλοφάνερη. Τοῦ ἤρθε νὰ ὁρμήσῃ καὶ νὰ τὴν ἁρπάξῃ. Ἀλλὰ φοβήθηκε. Καὶ προτίμησε... νὰ τῆς κάνῃ σοβαρὰ τὴν πρότασή του.

Πῆρε ἄλλο ὕφος καὶ τῆς εἶπε σιγά :

—Μαριτάνα, δὲν τελειώνουμε πιά ;

—Ποιό ; τὸν ρώτησε τάχα μὲ ἀπορία.

—Θέλω νὰ γίνῃς δική μου !

Κατέβασε τὰ χέρια της :

—Δηλαδή ;... Ἐρωμένη σου ἢ.. γυναῖκα σου ;

—Δὲν ξέρω !... Θέλω νὰ γίνῃς δική μου ;

—Ὤ, λά, λά, ἔκαμ' ἐκείνη σαρκαστικά. Μ' αὐτὸ εἶναι σοβαρό !. , Τόση ἀνυπομονησία ;... Ἄλλη φορὰ περίμενες ἕνα χρόνο· καὶ τώρα δὲν περιμένεις οὔτε ἕνα μῆνα ; Στάσου !... μπορεῖ νὰ γίνῃ κι' αὐτό. Ἐγὼ δὲν θέλω νὰ σᾶπελπίσω. Μὰ ὄχι, καϋμένε, κι' ἔτσι, μὲ μιὰ διαταγή. Ἄφησε νἀρθῇ μὲ τὴν ὥρα του. ὅπως καὶ τότε,ποὺ ἐπρόβαλες λόγους ὑγείας... θυμᾶσαι ; χά, χά, χά !

Τόν κοροΐδευε, ἦταν ὁλοφάνερο. Μὰ ὁ Δήμης δὲν ἀπελπίστηκε :

—Παίζεις, Μαριτάνα, τῆς φώναξε, ἐγὼ ὅμως ὑποφέρω ! Τὸ καταλαβαίνεις πὼς ὑποφέρω ἐγώ ; Ἂν αὐτὴ ἦταν ἡ ἐκδίκησή σου, ἔγεινε. Ὁρίστε ! Μὲ βλέπεις στὰ πόδια σου, νὰσὲ παρακαλῶ.Τί ἄλλο θέλεις; Σὲ παρακαλῶ.

Καὶ τὴν πλησίασε.

— Μὰ σὲ λυποῦμαι μὲ τὴν καρδιά μου, τοῦ ἀποκρίθηκε· τί ἄλλο θέλεις καὶ σύ ;

Ἔτρεξε πιὸ κοντά της, ἀπότομα με τὰ χέρια μπροστά, ἕτοιμος νὰ τὴν ἀγκαλιάσῃ.

— Μαριτάνα !...

Τὸν φοβήθηκε καὶ σηκώθηκε ἀποφασισμένη νἀμυνθῇ ἴσως ὅσο μποροῦσε.

— Πίσω ! τοῦ φώναξε ἄγρια.

— Ὄχι ! θὰ γίνῃς δική μου ! Θέλω νὰ γίνῃς δική μου !

Ὥρμησε ἀκράτητος, ἐκείνη τοῦ ξέφυγε κι' ἄρχισε τὸ κυνηγητό.

Ἦταν συνειθισμένη ἀπὸ τέτοια ἡ ὄμορφη δασκάλα, — θέ μου ! πόσες «ἐπιθέσεις εἶχε ἀντικρούσῃ ἔτσι στὴ ζωή της ! — κι' ἤξερε ὅλους τούς τρόπους, ὅλα τὰ τεχνάσματα, ὅλες τὶς πονηρίες, τῆς φυσικῆς ἀδυναμίας.

Νὰ καὶ τώρα : τρέχοντας, ξεφεύγοντας, γλυστρῶντας, κατάφερε νὰ βάλῃ ἀνάμεσά της καὶ τοῦ Δήμη, τὸ μεγάλο τραπέζι.

Ἀδύνατο πιὰ νὰ τὴν τσακώσῃ. Μόλις ἔκανε δεξιὰ ἐκείνη τοῦφευγε ἀριστερά· μόλις ἔκανε ἀριστερά, ἐκείνη τοῦφευγε δεξιά. Ἔτσι τριγύριζαν τὸ τραπέζι, ἢ στεκόνταν ἀντικρυστὰ καὶ μιλοῦσαν, προσέχοντας, προσπαθῶντας νὰ γελάσῃ ὁ ἕνας τὸν ἄλλον, ἐκεῖνος γιὰ νὰ τὴ φτάσῃ καὶ νὰ τὴν ἁρπάξῃ. ἐκείνη γ.ὰ νὰ τοῦ ξεφύγῃ καὶ πάλι, καὶ πάλι ..

— Στάσου ! τῆς ἔλεγε.

— Μὰ σοῦ εἶπα ! τοῦ ἀπαντοῦσε. Μὴν εἶσαι τόσο βιαστικός !. .

— Ἕνα φιλί !... Τώρα μόνο ἕνα φιλί !... Τίποτ' ἄλλο, σοῦ ὁρκίζουμαι !...

Γιὰ νὰ κερδίσῃ καιρό, γιὰ νὰ τόν ξεγελάσῃ, τὸν ρώτησε :

— Τοῦ κ. Πατρώνη τοῦ εἶπες τίποτα γιὰ τὴν ἱστορία μας ;

— Ὄχι !... Λέξη !... Οὔτε στὸν Ἰάσωνα οὔτε σὲ κανένα !... Ἔλα !... ἕνα φιλί!... Μόνο ἕνα φιλί !...

Ἐκείνη τὰ ἴδια : (ἀκολουθεῖ)

ΠΟΡΤΡΑΙΤΟ

Σὲ βλέπω, ἀγγελικὴ μικροῦλα, ὀρθὴ νὰ κρατᾶς ὡραῖα ἄσπρα τριαντάφυλλα, στὰ ἄσπρα διαφανῆ σου χεράκια. Ἡ λεπτή σου ἐπιδερμίδα ἔχει τὴν ἀπαλότητα καὶ τὸ χρῶμα τῶν ρόδων, ποῦ κρατᾶς.

Καὶ σκέπτομαι ἂν εἶναι τὰ ρόδα, ποῦ στολίζουν τὰ χεράκια σου ἢ τὰ χεράκια σου, ποῦ στολίζουν τὰ ρόδα.

Τὸ κεφαλάκι σου τὸ πλαισιώνουν ὁλόσγουρα ξανθὰ μαλλάκια.Ὁ πρωϊνὸς ἥλιος τὰ περιβάλλει μὲ τὴς λαμπρές του ἀχτίδες καὶ τὰ κάνει νὰ πέρνουν μιὰ σπάνια ἀπόχρωσι, φωτοστέφανο ἀγγέλου.

Καὶ τὰ ματάκια σου ; Ἄχ ἐκεῖνα τὰ μάτια σου. Τὰ θεῖα σου μάτια. Τὰ ξωτικά σου μάτια ! Τὰ γεμᾶτα μυστικισμὸ καὶ πόνο.

Ὅ,τι ὡραῖο στὸν κόσμο στὰ ἄφθαστα μάτια σου καθρεφτίζεται, γλυκειά παιδοῦλα.

Καὶ τὸ μικρὸ στοματάκι σου ἔχει τὴν ἴδια πονεμένη ἔκφρασι.

Βλέπω πῶς βρίσκεσαι σὲ μιὰ ἔκστασι θεία.

Ἡ μορφή σου φανερώνει κάτι σὰν ἰκεσία, σὰ

ΠΕΡΙΕΡΓΗ ΠΩΛΗΣΙΣ

Τοῦ Guy de Maupassant

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου καὶ τέλος)

—"Ἐχετε τίποτα ἄλλο, νὰ προσθέσετε, γυναῖκα Μπρουμάν ; ρώτησε ὁ Δικαστής.

—Τίποτες, Κύρ'Πρόεδρε... Νά, εἶμαι ἀκόμα τρεμουλιασμέν' ἀπ' τὸν Κορνύ..

—Κατηγορούμενε Κορνύ, σεῖς φαίνεσθε ὁ κύριος δράστης...

—"Ημουν μεθυσμένος, Κύρ' Πρόεδρε.

—Τὸ ξέρω. Διηγηθῆτε πῶς συνέβη καὶ γιατί.

—Δηλαδή, Κύρ' Πρόεδρε, ἦρθε ἔπροχθὲς ὁ Μπρουμὰν στὸ μαγαζί μου καὶ μοῦ ἐκέρασε ἕνα κόκκινο. Τὸν ἐκέρασα κι' ἐγώ, καὶ μ' ἐξανακέρασε. Καὶ τὸν ἐξανακέρασα καὶ μ' ἐξανακέρασε καὶ τόν...

—"Ἔπειτα, ἔπειτα ; διέκοψε ὁ δικαστής.

—"Ἔπειτα ποῦ ἤπιαμε πολλά, ἄρχισε νὰ κλαίῃ. Τὸν ρώτησα τί ἔχει δηλαδή, καὶ μοῦειπε πῶς χρωστάει ὡς τὴ Δευτέρα χίλια φράγκα. Κι' ἦταν τότε Σάββατο. Αὐτό, δηλαδή, μ' ἔκανε νὰ συνέλθω λιγάκι... Μὰ μοῦειπε ἀμέσως : Σοῦ πουλάω τὴ γυναῖκα μου !... «Δηλαδή, Κύρ' Πρόεδρε, ἤμουν μεθυσμένος κι' ἀνύπαντρος, δηλαδή...

'Εξακολούθησε, χωρὶς νὰ δίνῃ προσοχὴ στὰ γέλοια τοῦ ἀκροατηρίου :

—«Δηλαδή, πῶς, τοῦ εἶπα, θὰ πουλήσῃς τὴν Φροσύνη ; Κι' αὐτὸς ἐσκέφθηκε λίγο, καὶ μοῦειπε : Μὲ τὸ κυβικὸ μέτρο, μαθές !»

'Ο δικαστὴς ἐγούλωσε τὰ μάτια του, κατάπληκτος.

—«Δηλαδή, ἤμουν μεθυσμένος, κι' ἀφοῦ ἡ δουλειά μου εἶχε νὰ κάνῃ μὲ κυβικὰ μέτρα, αὐτὴ ἡ πρότασις μοῦσθε στὸ λογαριασμό. Καὶ πόσα θέλεις, δηλαδή, τὸ κυβικὸ μέτρο ; τὸν ρώτησα. Κι' αὐτὸς ἐσκέφθηκε πάλι κπὶ μοῦπε : «Δυὸ χιλιάρικα». Ξέρετε, Κύρ' Πρόεδρε, ὁ Μπρουμὰν ἐμπορεύεται γουρούνια, ἔξω ἀπὸ λόγου σας, καὶ νοιώθει ἀπὸ κρέατα. Μὰ κι' ὁ Κορνὺ δὲ γελειέται. 'Ακριβά, τοῦ εἶπα, πολὺ ἀκριβά... Νάταν καινούργια, ἔ!... Μὰ αὐτὴ εἶναι παληά..., μεταχειρισμένη !... Πάνω ἀπὸ χίλια πενταπόσια φράγκα δὲν δίνω !» Κι' αὐτὸς ἐσκέφθηκε καὶ εἶπε : "Ας εἶνε χίλια πενταπόσια»...

—Γάϊδαρε ! «ἐψιθύρισε ἡ κατήγορος ἀπὸ τὸν μπάγκο της, ἀλλὰ ἡ φωνή της δὲν ἀκούσθηκε ἀπὸ τὰ γέλοια τοῦ ἀκροατηρίου.

—'Εσυμφωνήσαμε, δηλαδή, Κύρ Πρόεδρε, νὰ τὴν μετρήσουμε ὅπως κάνουν γιὰ ὅλα τὰ πράγματα : Νά : ἕνα βαρέλι μεγάλο γεμάτο νερό, μέσα τὸ πράγμα γιὰ πούλημα, κι' ὅσο νερὸ χυθῇ, τόσο τὸ μέτρος. Μά, τοῦ εἶπα, καλά, πῶς θὰ μετρήσουμε τὸ νερὸ ποῦ θὰ χυθῇ ; Κι' αὐτὸς μ' εἶπε βλάκα, ἔξω ἀπὸ 'λόγου σας, καὶ μοῦ;ἐξήγησε πῶς θὰ ξαναγεμίζαμε τὸ βαρέλι, ἀφοῦ βγάλουμε τὸ πράμμα, καὶ θὰ μετράγαμε τὸ νερὸ ποὺ θὰ ξαναβάναμε... Καὶ τὴν ἐμετρήσαμε ἔτσι, ὅπως τὰ εἶπε Κι' ὕστερα ἐβγῆκε ἀπὸ τὸ βαρέλι καὶ τῶσκασε. «Κύτα ! εἶπα τοῦ Μπρουμάν. Φεύγει ! Κι' αὐτὸς μοῦπε : Δὲν βαρυέσαι ; Ποῦ θὰ πάει ; Θὰ γυρίσῃ τὸ βράδυ, καὶ θὰ σοῦ τὴν φέρω δεμένη»...

—Γάϊδαρε! ἐξαναψιθύρισε ἡ κατήγορος.

—Δηλαδή, Κύρ' Πρόεδρε, ἐμετρήσαμε.Μόλις τέσσερες γκαζοντενεκέδες !

'Ε ! εἶπα, δὲν εἶναι οὔτε μισὸ κυβικὸ μέτρο. Τί λές, βρέ ; μοῦ εἶπε αὐτός. Εἶναι παραπάνω. Κι' ἔτσι μοῦδωκε μιὰ γροθιά, κι' ἐγὼ τοῦδωκα ἄλλη μιά, κι' αὐτὸς μ' ἐκλώτσηκε, κι' ἐγὼ τὸν ἔπιασα ἀπὸ τ' αὐτιά, καὶ ἤλθαν οἱ χωροφύλακοι... Καὶ μᾶς ἔβρισαν τὴν Παναγία, τὴ Μητέρα τοῦ Θεοῦ, καὶ μᾶς ἔφεραν ἐδῶ... Γιατὶ μᾶς ἔφεραν ἐδῶ ; Ζητῶ ἀποζημίωσι !...»

'Εκάθησε καταδρωμένος. 'Η κατάθεσις τοῦ Μπρουμὰν ἦτο καθ' ὅλα ὁμοία μὲ τὴν τοῦ Κορνύ.Οἱ ἔνορκοι ἀπεσύρθησαν νὰ σκεφθοῦν. Μετὰ μία ὥρα. ἐξέδωσαν ἀθῳωτικὴν ἀπόφασι γιὰ τοὺς κατηγορουμένους, δεδομένου ὅτι δὲν εἶχαν συναίσθησιν τῆς πράξεώς των, ὅτι, ἐπὶ τέλους, ἔκαμαν ἁπλούστατα πρᾶξιν ἐμπορικὴν καὶ λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν ὅτι δὲν πρόκειται περὶ «προμελέτης» ἐγκλήματος κ.λ.π., κ.λ.π.

'Ο Καῖσαρ-'Ισίδωρος Μπρουμὰν ἐγύρισε στὸ σπῆτι μὲ τὴν γυναῖκα του. 'Ο δὲ Προσπὲρ-Ναπολέων Κορνὺ ἐγύρισε στὸ πανδοχεῖο του.

Μετάφρασις *Μ. ΜΙΧ. Σ.*

Συνεργασία 'Αναγνωστῶν

ΕΝΑ ΓΡΑΜΜΑ ΣΤΟΝ ΕΡΩΤΑ

Δὲν θὰ σὲ ξαναδῶ...Φεύγω... Μὰ ἂν σ' ἔβλεπα δὲν θὰ δίσταζα νὰ σοῦλεγα πόσο ὑποφέρω γιὰ σένα. Μικρή μου... Παράσφιξα τὸ μικρό σου χεράκι τὴν ὥρα ποῦ σὲ ἀποχαιρετοῦσα... Μὰ ἦταν τόσο γλυκό... Τὰ χείλη μου κλέψανε ἕνα φιλὶ ἀπὸ τὰ μυρωμένα σου μαλλιά... Τί δὲν θἄθελα νὰ ξαναζοῦσα ἐκείνη τὴ στιγμή... Τὸ χέρι μου γιὰ μιὰ στιγμὴ ἄγγιξε τὸ θεῖκό κορμί σου τρέμοντας... Μικρή μου, συγχώρησέ με. "Ἠξευρα ὅτι δὲν θὰ σὲ ξαναδῶ,κι' ἤθελα νὰ πάρω ὅσα πειὸ πολλὰ μποροῦσα ἀπὸ σένα γιὰ νὰ σὲ θυμοῦμαι περισσότερο κιαιρό. 'Εκεῖνο ὅμως ποῦ δὲν πῆρα καὶ ποῦ θὰ μ' ἔκανε εὐτυχισμένο, εἶνε ἕνας λόγος ποῦ ἂς μὴ ἔλεγε τίποτε, μὰ ποῦ νὰ μ' ἄφινε σὲ μιὰ γλυκειὰ ἀμφιβολία. Εἶνε τόσο ὤμορφο νὰ λαχταρᾷ κανεὶς τὴ δική σου ἀγάπη ! "Ἂς ἤξευρα πῶς δὲν θὰ μὲ λησμονήσῃς καί θὰ ζοῦσα ολο τὸν καιρό μακρυά σου εὐτυχισμένος περιμένοντας τὴ μέρα ποῦ θὰ γίνόσουν δική μου... Κᾶτι πῆρα ἀπ' ολο σου τὸ εἶναι, μὰ ἀλλοίμονον φοβοῦμαι πῶς ἀπ' τὴν καρδιά σου δὲν πῆρα τίποτε. *Β—ς*

Τὸ καμένο καλόβι.

"Ἐπεσε τὸ μάτι τοῦ διαβάτη
Φθονερὸ σ' ὁλόφωτο πολάτι :

—Διαλαλοῦν στὴ νύχτα τὴ χαρά σου
Φωτισμένα τὰ παράθυρά σου.
Κι' οὔτε συλλογιέσαι, ἐσὺ παλάτι,
Τὸ φιωχὸ καλύβι τοῦ διαβάτη,
Πῶχει φῶς του ἕνα λυχνάρι μόνο
Καὶ γιορτὴ παντοτινὴ τὸν πόνο.

Κι' ἄξαφνα ἀπ' τ' ὁλόφωτο παλάτι
Μιὰ φωνὴ ἀποκρίθη στὸ διαβάτη :

—Πρὶν ζηλέψῃς, κύτταξέ με πρῶτα·
Μὲ φωτίζουν φλόγες, ὄχι φῶτα.
Δὲ γιορτάζω· καίγομαι. διαβάτη.
Τὸ καλύβι σου εἶμαι—ὄχι παλάτι !

Γ. ΔΡΟΣΙΝΗΣ

ΤΟ ΚΑΡΝΕ ΤΗΣ ΝΟΡΑΣ

Μποροῦμε νὰ κρίνωμεν ἕναν ἄνδρα ἀπὸ τὴν γνώμην ποὺ ἔχει περὶ γυναικῶν.

—'Η γυναῖκα ὅταν εἶναι 18 ἐτῶν λέγει ὄχι, ὅταν εἶναι 20 διστάζει, 25 λέγει ναί καὶ 30 ἐπιμένει. ΝΟΡΑ

'Αμφιβάλλεις λοιπόν ; 'Η ἀγάπη μας ἦταν τόσο στερεὰ ποὺ ἐνόμιζα πῶς δὲν θὰ μπορέσουν νὰ τὴν κλονίσουν ἢ ἀμφιβολίες. Δὲν σ' ἀγαπῶ λοιπὸν ὅσο σοῦταξα ; δὲν σ' ἀγαπῶ ὅσο φαντάσκηκες :... 'Απὸ ποῦ τὸ κατάλαβες αὐτό, παραπονιάρικο κορίτσι μου ; Μὲ εἶδες λοιπὸν ἐσὺ τῆς κρυφὲς ὥρες τῆς μοναξιᾶς μου,ὅταν γινόμουν μικρὸ παιδὶ καὶ δὲν ἔλεγα παρὰ τ' ὄνομά σου, καὶ δὲ θυμόμουν παρὰ ἐσένα, καὶ δὲν ἀγαποῦσα παρὰ ἐσένα, καὶ τὰ περιφρονοῦσα ὅλα, γιατὶ τίποτε ἀπὸ ὅσα ἦταν γύρω μου δὲν ἦσαν ἄξια ν' ἀντιπροσωπεύσουν οὔτε μιὰ τρίχα σου ;

Μὲ εἶδες λοιπὸν τῆς ὥρες τοῦ ἀγριού παλεμοῦ μου τῆς ὥρες τῆς ἀγωνίας μου ποὺ ἡ βιοπάλη μοῦ ἀνορροφοῦσε τῆς καλλίτερες ἰκμάδες, τῆς ὥρες ἐκεῖνες ποὺ ὁ ἀγῶνας μοῦ φαινόταν ὁ ὡραιότερος περίπατος καὶ ἡ βιοπάλη τὸ γλυκύτερο γλέντι, γιατὶ ἀγωνιζόμουν γιὰ μιὰ εὐτυχία ποὺ θὰ ἦταν πολὺ γλυκειά, γιατὶ θὰ τὴν μοιραζόμουν μαζῆ σου, μαζῆ μ' ἐσένα ποὺ εἶσαι γλυκύτερη ἀπὸ κάθε εὐτυχία ;

Μήπως μὲ εἶδες τῆς ὥρες ποὺ μοὺ φλόγιζε τὴν καρδιὰ ὁ πόθος κ' ἔλυωνε ὅλη μου ἡ ὕπαρξις στὴ φαντασία μιᾶς ὁλόγλυκης νύχτας, μήπως μὲ εἶδες τῆς ὥρες ἐκεῖνες ποὺ ἡ ὡραιότερες Ἀνδαλουσίες, ἡ ἡδονικότερες Γεωργιανὲς δὲν ἦσαν γιὰ μένα παρὰ σπῖθες, σπῖθες ποὺ δὲν μποροῦσαν ν' ἀναζωπυρώσουν τὴ φωτιά μου, γιατὶ ἀγαποῦσα ἐσένα, ποθοῦσα μόνο ἐσένα καὶ δὲν ἤθελα νὰ λυώσω παρὰ στὴ δική σου ἀγκάλη ;

"Α,πόσο παιδάκι γίνηκες, ἀγάπη μου. "Αργησα προχθὲς μιὰ ὥρα, μιὰ ἄλλη φορὰ δὲν ἤλθα διόλου κι' αὐτὸ ἔφτασε γιὰ νὰ σκεπασθῇ ἀπὸ τὴ φρικτότερη μαυρίλα τὸ φωτεινὸ στερέωμα τῆς ἀγάπης σου. "Ε, μὰ εἶσαι πολὺ παιδί, πάρα πολὺ παιδί. Κακὸ κορίτσι.Κακό.

"Ετσι λοιπόν, γιὰ μιὰ ὥρα ποὺ ἀργησα, γιὰ ἕνα βράδυ ποὺ δὲν ἤλθα, ἄφησες τὴν πεποίθησί σου νὰ κλονισθῇ. Κι' ἂν ἦταν μιὰ δοκιμασία αὐτὰ ὅλα ; Τότε ;... Ποιὸς θἄλεγε ὅτι μ' ἀγαπᾷς πολύ; Κακὸ κορίτσι. Κακό.

ΕΣΠΕΡΟΣ

ΕΡΩΤΙΚΕΣ ΣΕΡΕΝΑΤΕΣ

ΤΑ ΘΑΜΑΤΑ ΤΟΥ ΦΕΓΓΑΡΙΟΥ

Θάμα κι' αὐτό τ',ἀποφινό !
Στὸ περιβόλι τὸ πυκνό
Καθὼς κοιμότουν σκοτεινὸ
Μπῆκε ἡ κυρὰ-Σελήνη.
Καὶ ξύπνησε γιὰ μιὰ στιγμὴ
Τ' ἀηδόνι, καὶ τὸ γιασεμὶ
Καὶ τὴ μουντὴ νερουσρμὴ
Ποῦ ὁλόχρυση ἔχει γίνῃ !

Θάμα κι' αὐτὸ τ' ἀποφινό !
Σ' ἕνα σπιτάκι χωριανό
Κὲ κάποιον τρόπο ταπεινὸ
Μπῆκε ἡ κυρὰ-Σελήνη
Κι' ἀπλώθηκε χρυσῆ-χρυσῆ
Μὲ μιὰν ἀγάπη περισσὴ
—"Ὀνειρα πῶδλεπες ἐσύ !
Στοῦ κοριτσιοῦ τὴν κλίνη !

Θάμα κι' αὐτὸ τ' ἀποφινό !
Στὸ κοιμητῆρι τ' ἀκρινό
Μὲ φῶς κομένο καὶ σπινὸ
Μπῆκε ἡ κυρὰ-Σελήνη.
Κι' ὡς φωτιστῆκαν οἱ σταυροὶ
Τοὺς ἔψαχνε κάτι νὰ βρῇ
Μὲ τόση φρίκη, ποῦ οἱ νεκροὶ
Φρικιάσανε κι' ἐκεῖνοι !

Θάμα κι' αὐτὸ τ' ἀποφινό !
Τ' ἄστρα ψηλὰ στὸν οὐρανό
Χορεύουν καλαματιανὸ
Μὲ τὴν κυρὰ-Σελήνη
Κ' ἡ θάλασσα μουρμουριστὰ
Τὸν ἦχο τάχα τοὺς βαστᾶ
Καὶ τὴν κυράν εὐχαριστᾶ
Κι' αὐτὴ φλουριὰ τῆς δίνει !

Γ. ΑΘΑΝΑΣ

ERNESTE DAUDE

Σ' ΑΓΑΠΩ ΚΑΙ ΘΑ ΠΕΘΑΝΗΣ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγο' μένου)

Οἱ ἄνθρωποι τῆς ἐξουσίας ἄκουσαν μὴ μεγάλην προσοχὴν τὴν ἀφήγησιν τοῦ Κουτσογιάννη.

—Εἶσαι συγγενὴς τῆς νεκρᾶς ; τὸν ἐρώτησεν ὁ ἐνωμοτάρχης.

—"Οχι, ἀπήντησεν ἐκεῖνος .

—Τὴν ἐγνώριζες ἐν τούτοις.

—Ναί. 'Ερχόμουν πολλὲς φορὲς στὴν ἔπαυλι καὶ ἡ δεσποινίς μοῦ ἔδειχνεν ἀγάπη.

—"Οταν ἔφθασες στὸ δωμάτιο ποιὸν βρῆκες κοντά της;

—Κανένα. Σᾶς εἶπον ὅτι ἐγὼ ἐφώναξα βοήθεια.

—Ποῖοι ἔτρεξαν στῆς φωνές σου ;

—Μόνον σεῖς. 'Αλλὰ γιατὶ μ' ἐρωτᾶτε ἔτσι ; Μὲ ὑποπτεύεσθε ;

'Ο ἐνωμοτάρχης τοῦ ἀπήντησεν καταφατικῶς

—'Εχάθηκα ἐψιθύρισε τότε ὁ Κουτσογιάννης κ' ἔσκυψε τὸ κεφάλι του.

'Εννόησεν ὅτι ἐκείνην τὴ στιγμὴ καμμιὰ δὲν εἶχε ν' ἀντιτάξῃ διαμαρτυρία καὶ δὲν θἄλεγε τίποτ' ἄλλο, ἂν ὁ ἐνωμοτάρχης δὲν τὸν ρωτοῦσε ξαφνικά :

—'Ομολογεῖς ὅτι ἐσὺ εἶσαι ὁ αὐτουργὸς τοῦ φόνου τῆς Ζουλιέττας ;

—'Εγώ ! ἐγώ, ἀνέκραξε μὲ πνιγμένη φωνή "Α, ἂν γνωρίζατε τὸ μυστικὸ τῆς ζωῆς μου, τὸ φοβερὸ τραῦμα ποὺ ἔχει αὐτὴ τὴ στιγμὴ ἡ καρδιά μου, δὲν θὰ εἴχατε καμμία ὑποψία γιὰ μένα Καὶ γιατὶ νὰ τὴν σκοτώσω ἐγώ; Δὲν ἔπαιρνα κ' ἐγὼ μερικὰ ἀπὸ τὰ χαμογελά της; Μὲ εἴδατε κοντά της, ἀλλὰ ποιὸς εἶν' ἐκεῖνος ποὺ μᾶς εἶδε μαζῆ, ποὺ μᾶς ἄκουσε νὰ συζητοῦμε καὶ θὰ τολμήσῃ νὰ ἰσχυρισθῇ ὅτι ἐγὼ εἶμ' ὁ αὐτουργὸς τοῦ φρικτοῦ τούτου ἐγκλήματος; Συλλάβατέ με ἂν θέλετε, ἀλλὰ δὲν θὰ δεχθῶ νὰ μὲ ἀπομακρύνετε ἀπὸ τὴν Ζουλιέττα. Μὴ μ' ἐρωτήσετε πλέον γιὰ τίποτα ἄλλο, γιατὶ δὲν θὰ σᾶς ἀπαντήσω. Θ' ἀποκριθῶ μόνον στοὺς δικαστάς, ἐκεῖνοι θὰ μὲ ἐννοήσουν.

'Ο Κουτσογιάννης ἔπεσε μπροστὰ στὸ κρεββάτι, ἐπῆρε στὰ χέρια του τὸ ἀριστερὸ χέρι τῆς νεκρᾶς, τὸ ἔβρεξε μὲ δάκρυα καὶ τὸ ἐγέμισε μὲ φιλιά.

Κανεὶς δὲν ἐτόλμησε νὰ τὸν ἀπομακρύνῃ ἀπὸ κεῖ. Στὸ ἴδιο μέρος ἔμεινεν ὡς τὸ πρωΐ, ἐνῷ οἱ χωροφύλακες προσπαθοῦσαν ν' ἀνακαλύψουν κᾶτι ποὺ νὰ τοὺς ὁδηγήσῃ στὰ ἴχνη τοῦ δράστου. Τὸ πρωΐ τοὺς βρῆκε νὰ ψάχνουν ἀκόμα, χωρὶς ὅμως κανένα ἀποτέλεσμα.

Στὰς ἐννέα ἕνας δικαστικὸς ὑπάλληλος ἔτρεξεν ἐσπευσμένως στὴν ἔπαλιν ποὺ ἀνήγγειλε τὴν πρᾶξιν τῶν δύο δικαστῶν.

'Ο Κουτσογιάννης ποὺ μέχρι τῆς στιγμῆς ἐκείνης βασανιζόταν ἀπὸ τῆς πλέον θλιβερὲς σκέψεις, σηκώθηκε γρήγορα καὶ προσεπάθησε νὰ δώσῃ στὸ πρόσωπό του ἔκφρασιν ἀταραξίας καὶ γαλήνης.

'Επροχώρησε πρὸς τοὺς δικαστάς. Λίγα μόνον βήματα βρισκόταν μακρυὰ ἀπὸ αὐτούς, ὅταν τὸ βλέμμα του ἔπεσε σ' ἕνα γυαλιστερὸ ἀντικείμενον ποὺ βρισκόταν μέσα στὴ χαραμάδα ποὺ ἀποτελοῦσαν δύο κακῶς ἐφαρμοσμένες σανίδες. 'Ο Κουτσογιάννης σιωπηλὸς ἐπῆρε τὸ ἀντικείμενον ἐκεῖνο, τὸ ἔκρυψε μέσα στὸ χέρι του χωρὶς μάλιστα νὰ τὸ παρατηρήσῃ. Ψηλαφόντας ἐννόησεν ὅτι ἦτο ἕνα γαμήλιο δακτυλίδι, μιὰ βέρα.

—Νὰ τὄχασεν ἄραγε ὁ φονιᾶς ; ἐρώτησε τὸν ἑαυτόν του.

Χωρὶς πολὺ κόπο ὁ Κουτσογιάννης ἔφθασε στὸ συμπέρασμα ὅτι ἀσφαλῶς τὸ δακτυλίδι ἐκεῖνο ἀνῆκε στὸν αὐτουργὸ τοῦ ἐγκλήματος καὶ ὅτι ἔπεσεν ἀπὸ τὰ χέρια του τὴν στιγμὴν τοῦ ἐγκλήματος.

Αὐτὰ ὅλα δὲν διήρκεσαν παρὰ λίγα λεπτά. Οἱ δικασταὶ τοῦ ἔγνεψαν νὰ τοὺς πλησιάσῃ. 'Ο ἕνας ἀπ' αὐτοὺς ἦτο νέος, μόλις 30 ἐτῶν, ἦτο δὲ ἀντεισαγγελεὺς στὸ Νέμ, συνοδεύων ἐπὶ τόπου τὸν ἀνακριτὴν κατὰ διαταγὴν τοῦ εἰσαγγελέως. 'Ο ἀνακριτὴς ὠνομάζετο κύριος Σαραμί. "Ἠτο ὑψηλοῦ καὶ κομψοῦ ἀναστήματος καὶ εὐγενὴς τοὺς τρόπους. "Ἠτο ὡραῖος ὅσον τοῦτο εἶναι δυνατὸν σ' ἕναν ἄνδρα, στὸ πρόσωπον τοῦ ὁποίου τὰ ἰσχυρὰ πάθη ἄφησαν τὰ ἴχνη τους.

'Ο Κουτσογιάννης στεκόταν σὲ μιὰ γωνιὰ ὄρθιος, συνεσταλμένος, ταπεινὸς καὶ ἐσκέπτετο:

—Θὰ μπορέσουν αὐτοὶ νὰ ν' ἀνακαλύψουν τὴν ἀλήθεια ; Θὰ μὲ πιστέψουν ὅτι εἶμ' ἐγώ. Θὰ δεχθοῦν τὴν συνδρομή μου ὅταν τοὺς πῶ ὅτι θέλω νὰ συνεργασθῶ στὴν ἀνακάλυψιν τῆς ἀλήθειας ;

'Ενῶ ἐσκέπτετο αὐτὰ ὅλα ὁ Κουτσογιάννης, ὁ ἐνωμοτάρχης διηγόταν στὸν ἀντεισαγγελέα τὰ πρὸ τῆς ἀφίξεώς των συμβάντα.

—Τί λατρευτό, τί ἐξαίσιο πλάσμα ! εἶπε χαμηλοφώνως ὁ ἀντεισαγγελεύς.

—Ναί, ἦτο πολὺ ὡραία, ἀπήντησε ψυχρῶς ὁ ἀνακριτὴς κ. Σαραμὶ καὶ μὲ ὕφος ἀδιάφορον ἅπλωσε τὸ χέρι του στὰ ξανθὰ μαλλιὰ τῆς Ζουλιέττας ποὺ εἶχαν σκορπισθῆ στὸ προσκέφαλο.

—Γιατὶ θέλεις νὰ προσποιηθῇς ὅτι δὲν συγκινεῖσαι, ἀγαπητὲ Σαραμί ; ἐρώτησεν ὁ ἀντισαγγελεύς. 'Εν τούτοις συγκινεῖσαι περισσότερον ἀπὸ μένα Εἶσαι πολὺ ὀχρὸς καὶ τὸ χέρι σου τρέμει.

—'Ωχρὸς ἐγώ ; ἀνέκραξεν ζωηρὰ ὁ ἀνακριτὴς μὲ προσποιητὸ μειδίαμα.

Καὶ ἀποτεινόμενος ἀποτόμως πρὸς τὸν ἐνωμοτάρχην εἶπε :

—Ποῦ εἶναι ὁ ἄνθρωπος, τὸν ὁποῖον ὀνομάζεται Κουτσογιάννην ;

—Νάτος κ. ἀνακριτά, ἀπήντησεν ὁ ἐνωμοτάρχης δείχνοντας τὸν πατέρα τῆς Ζουλιέττας.

—Προχώρησε.

'Ο Κουτσογιάννης ὑπήκουσε.

— Επανέλαβε τὴν κατάθεσίν σου.

'Ο Κουτσογιάννης ἄρχισεν ἐκ νέου τὴν ἀφήγησίν του. 'Ο ἀντισαγγελεὺς κρατοῦσε σημειώσεις.

'Ο ἀνακριτὴς τὸν ἄκουγεν ἀφῃρημένος.

—Μὴν κάνῃς περιστροφάς, ἀνέκραξε ξαφνικά. 'Η γυναῖκα αὐτὴ ἐδολοφονήθη. Σὲ βρῆκαν πρῶτον κοντά της. Δὲν πρέπει νὰ σοῦ κρύψω ὅτι, μέχρι νεωτέρος εἰδήσεως, ἡ περίστασις αὐτὴ δίδει ὑπονοίας ἐναντίον σου.

—'Η ὑποθεσις δὲν εἶναι ἀποδεῖξεις, ἀπήντησεν ὁ Κουτσογιάννης. "Αν ἐγὼ ἤμουν ὁ φονιᾶς θὰ ἔφευγα.

—Δὲν μποροῦσες νὰ φύγῃς,γιατὶ σὲ βρῆκαν σχεδὸν λιποθυμισμένον.

—'Αλλὰ δὲν θὰ ζητοῦσα βοήθεια.

—Αὐτὸ τὸ ἔκανες ἴσως γιὰ νὰ μᾶς ἐξαπατήσῃς.

Κύριε δικαστά. εἶπε μὲ ἀπάθεια ὁ Κουτσογιάννης, βλέπω ὅτι συμμερίζεσθε τὴν ἀπάτην τοῦ ἐνωμοτάρχου, ὁ ὁποῖος ἀπὸ τὰ ἁπλᾶ γεγονότα ἐσχημάτισεν ὑπονοίας γιὰ μένα. Τὸ νὰ δοκιμάσω νὰ ὑπερασπισθῶ αὐτὴ τὴ στιγμὴ θὰ ἦτον παιδαριῶδες. Εἶμαι πτωχός, χωρὶς σπίτι, χωρὶς ὄνομα, εἶμαι ἕνας ἄθλιος. Φυλακήσατέ με λοιπόν. Διαμαρτύρομαι μόνον ἐντόνως γιὰ τὴν ἀθωότητά μου καὶ δὲν θὰ παύσω νὰ διαμαρτύρομαι.Εἶπα τὴν ἀλήθεια καὶ δὲν θὰ πάψω νὰ τὴν λέγω. Στὸ ἑξῆς θὰ ἔχω διπλὸ συμφέρον νὰ ἀνακαλυφθῇ ὁ ἔνοχος.

—'Επιμένεις ἀρνούμενος ;

—Μ' ὅλη μου τὴ δύναμι, κ. ἀνακρινά.

—'Ο ἄνθρωτος αὐτός, διέταξε τότε ὁ κ. Σαραμί, νὰ τεθῇ ὑπὸ κράτησιν προσωρινῶς. Κρατήσατέ τον ἀσφαλῶς μέσα εἰς τὸ διπλανὸν δωμάτιον. 'Εμεῖς θὰ ἐξακολουθήσωμε τὴν ἀνάκρισι. Προσοχὴ νὰ μὴ ἀπομακρυνθῇ κανεὶς ἀπὸ τὸ σπίτι αὐτό.

'Ενῷ ὁ κ. Σαραμὶ ἐπερίμενε τὴν ἐκτέλεσιν τῆς διαταγῆς του καὶ ἄλλαξε μερικὲς λέξεις μὲ τὸν ἀντεισαγγελέα, ἔκανε κάποια κίνησιν ἐκδηλωτικὴν τῆς στενοχωρίας ποὺ τὸν κατεῖχε

—Τί ἔχεις λοιπόν ; τον ἐρώτησεν ὁ ἀντεισαγγελεύς.

'Ο Σαραμὶ παρατηροῦσε τὸ δεξί του χέρι.

—Παρατηρῶ ὅτι ἔχασα τὸ δακτυλίδι μου. "Αν τὸ γνώριζεν ἡ γυναίκα μου πολὺ θὰ λυπόταν καὶ θὰ πίστευε ὅτι στὸ σπίτι μας κάποιο δυστύχημα θὰ μᾶς συμβῇ.

Αὐτὰ τὰ λόγια τὰ ἄκουσεν ὁ Κουτσογιάννης τὴν στιγμὴ ποὺ ἔβγαινεν ἀπὸ τὸ δωμάτιον, συνοδευόμενος ἀπὸ τὸν ἐνωμοτάρχη.

—Μιλήσατε γιὰ ἕνα χαμένο δακτυλίδι ; ἐρώναξε.

'Εγύρισε πίσω καὶ ἔδειξε στὸν ἀνακριτὴ τὸ δακτυλίδι ποὺ εἶχε βρῆ πρὸ ὀλίγου.

—Μήπως εἶναι αὐτὸ τὸ δακτυλίδι ποὺ ζητᾶτε ;

—Ναί, ναί.

'Ο Σαραμὶ ἐπῆρε χαρούμενος τὸ δακτυλίδι καὶ τὸ πέρασε στὸ χέρι του. 'Αλλὰ σχεδὸν ἀμέσως μιὰ φοβερὴ ἰδέα ἐπέρασεν ἀπὸ τὸ μυαλό του. 'Ανεσκίρτησεν, ἔγινεν ὠχρός, ἐσήκωσε τὸ κεφάλι του καὶ παρετήρησε τὸν Κουτσογιάννη. 'Εκεῖνος τὸν κυττοῦσε στὰ μάτια.

—Ποῦ τὸ βρῆκες αὐτὸ τὸ δακτυλίδι ; ἐρώτησε ὁ Σαραμί, προσπαθόντας νὰ κρατήσῃ ἀταραξίαν.

'Ο Κουτσογιάννης γιὰ λίγες στιγμὲς ἔμεινε σιωπηλός Μιὰ μεγάλη πάλη γινόταν μέσα του. "Ἠταν ἄραγε αὐτὸς ὁ φονιᾶς, αὐτὸς ποὺ τὸν ἔβλεπε τόσο κοντά του ; "Ωφειλε νὰ ὁμολογήσῃ παρρησίᾳ ὅτι βρῆκε τὸ δακτυλίδι προτοῦ ἔρθῃ ὁ ἀνακριτὴς καὶ ὅτι ἑπομένως, ἂν ἀνῆκε σ' αὐτόν θὰ τὸ ἔχασε στὴ θέσιν ἐκείνην ποῦ βρισκόταν τώρα;

'Εδίστατε νὰ ἀπαντησῃ.

"Εξαφνα εἶπε :

—Αὐτὴ τὴ στιγμὴ βρῆκα τὸ δακτυλίδι ἐδῶ στὸ πάτωμα. 'Εμπρός τώρα, πηγαίνοψμε νὰ μὲ βάλετε ὑπὸ κράτησιν.

—Κύριοι, ἂς ἐξακολουθήσωμε τὴν ἀνάκρισιν, εἶπεν ὁ Σαραμὶ μὲ φαιδρότητα.

"Η ἀνάκρισις διεξαχθεῖσα ἐπιτηδείως καὶ ταχέως τίποτε δὲν ἀπεκάλυψε πού, ποὺ μποροῦσε νὰ θέσῃ ὑπὸ τὰ ἴχνη τοῦ φονέως τῆς Ζουλιέττας ἢ νὰ διασκεδάσῃ τῆς ὑπόνοιες ποὺ εἶχαν ἐναντίον τοῦ Κουτσογιάννη

"Οταν οἱ δικασταὶ ἔφυγαν, ὁ ἐνωμοτάρχης μπῆκε στὸ δωμάτιον ὅπου ἐκρατεῖτο ὁ Κουτσογιάννης γιὰ νὰ τοῦ ἀναγγείλῃ τὴν ὁριστικὴν σύλληψίν του.

—Κουτσογιάννη, τοῦ εἶπεν, διατάχθηκα νὰ σὲ συλλάβω καὶ νὰ σὲ ὁδηγήσω στῆς φυλακὲς τοῦ Νὶμ.

—Μὲ κατηγοροῦν λοιπόν ; 'Επιμένουν ;

—Σὲ κατηγοροῦν γιὰ τὸ ἔγκλημα καὶ μέχρις ὅτ

Ο ΦΙΛΙΚΟΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ

Κάθε ἀπάντησις μέχρι 40 λέξεων καὶ κάθε χαρακτὴρ μέχρις 60 λέξεων θὰ δημοσιεύωνται μετὰ τὴν ἀποστολὴν ἑνὸς μονοδράχμου. Πέραν τῶν λέξεων αὐτῶν κάθε ἐπὶ πλέον λέξις, τόσον εἰς τὰς ἀπαντήσεις ὅσον καὶ εἰς τοὺς χαρακτῆρας, θὰ πληρώνεται πρὸς 30 λεπτὰ ἡ μία. Διὰ τὰς δημοσιεύσεις μὲ κεφαλαῖα στοιχεῖα 50 λεπτὰ ἡ λέξις ἐπὶ πλέον. Αἱ ἀπαντήσεις δημοσιεύονται κατὰ σειρὰν λήψεως.

ΝΕΑΙ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

Ἐκ τῶν δημοσιευθέντων χαρακτήρων ὁ μόνος ποῦ μοῦ ἀρέσει πολύ, εἶναι ὁ χαρακτὴρ τοῦ Υἱοῦ τῆς Νυκτός». Γι' αὐτὸ μαζύ μὲ τὴν ψῆφο μου, τοῦ χαρίζω καὶ τὴν ἀγνὴν φιλίαν φιλίαν μου. Ἐὰν τὴν δέχεται ἂς γράψῃ. Ἡ διεύθυνσίς μου: *Ada Fiburu p.r. Athènes.*

—*Καλιρρόη*, σᾶς ψηφίζω μὲ πέντε ψῆφους γιὰ τὸν ὡραῖο σου χαρακτῆρα ποῦ μοιάζει λιγάκι μὲ τὸν δικό μου. *Σοχράιν.*

—ΚΛΑΙΡΗ, ὁ χαρακτὴρ σου εἶναι καὶ ἰδικός μου, προσπάθησε καὶ δῶξε ἀπὸ μαζή σου τὴν ὑπερηφάνεια καὶ τὸν Φεμινισμό καὶ εἰδοποίησέ με νὰ σὲ θέσω στὴν καρδιά μου διὰ τοῦ Ἐρωτικοῦ Ἀσυρμάτου *Μενεξές.*

Στὴ *Zosetta* δὲ μπορῶ, παρὰ γιὰ τὰ τελευταῖα λόγια τῆς δημοσιεύσεώς της ἂν πραγμαγικὰ νοιώθει τὸ ὕψος τους, νὰ τῆς δώσω 60 ψήφους. Τὸ νὰ θυσιάζῃ τὸν ἔρωτα γιὰ τὴ φιλία εἶναι ἕνα ἐξαιρετικὸν προτέρημα πρέπει ν' ἀμοιφθῇ καὶ ν' ἀναδειχθῇ. *Ἀπόκοσμος Στρατιωτικός.*

—*Ἀνὶς Ἀνθσῦλα.* Χαρακτὴρ σας θαυμάσιος, δυσόρετος στὴ σημερινὴ ἐποχὴ τοῦ ὑλισμοῦ, μὲ συμπαρέσυρε. Σᾶς χαρίζω δύο ψήφους. Ἐπιθυμῶ ἀλληλογραφίαν σας. Ἂν δέχεσθε γράψατε, γνωρίζουσα διεύθυνσίν σας. «*Ονειροπόλον*». Γραφεῖα «Σφαίρας».

—*Μελάγχολη Παιδοῦλα.* Στὸν παράξενο χαρακτῆρα σᾶς δίδω 2 ψήφους. Δέχεσθε ἀλληλογραφίαν μου; *Ὀνειροπόλος*». Γραφεῖα «Σφαίρας».

Ἐπειδὴ πολλοὶ ποὺ λαμβάνουν μέρος στὸ Φυλικὸ Διαγωνισμὸ μᾶς παρακαλοῦν νὰ δημοσιεύσωμε στὸ δυο φύλλο καὶ τὴν ἀπαντησίν των καὶ τὸν χαρακτῆρα των ἀν' ἐπειδὴ, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, λόγῳ τῆς προτιμήσεων μερικῶν χαρακτήρων, θὰ ἀγανναντον παράπονα, δηλοῦται εἰς ὅλους ὅτι: Καθένας ποὺ θέλει νὰ δημοσιευθῇ κατὰ προτίμησιν ὁ χαρακτὴρ του μπορεῖ νὰ ἐπιτύχῃ τὴν κατὰ προτιμησίν δημοσίευσίν του ἀντὶ δραχμῶν 15.

Ἐλήφθ-σαν καὶ αἱ ἀπαντήσεις τῶν δίδων καὶ κυρίων: Τάκη Π., Λευκῆς περιστερᾶς, Ἐλεγκάν, Γλυκειᾶς ἀναμνήσεως, Ἴου Ἀνεμῶνα, Πλανήτου, Ρογήρου; Μαρ. Κο., Ἀρτέμιδος Ριζοπούλου, Ρόλου Γρενάζης, Θύματο, καρδιᾶς, Μελάγχολης παιδούλας, Μάσιγκας, Νεκροῦ Μπολσεβίκου, Ραδμόνδης, Σ. Δούκα, Γ. Χ., Ἄνθους τῆς Ἰωνίας, Καίτης Μπελάζη, Λώρου Κυριακίδου.

ΕΛΗΦΘΗΣΑΝ ΚΑΙ ΟΙ ΧΑΡΑΚΤΗΡΕΣ

Pourée, Δουζας Ναζιώτου, Γλυκειᾶς ὑπάρξεως. Ἐμμελίνας, Δημητρίου Παραπονιάρη, Πατρίκιου, Ζηλιάρας.

ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟΝ ΤΟΥ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Pourée, Ἀδελφὸν τῆς Ἐβελίνας, Πατρίκιον, ἐχρεώθητε ἀνὰ ὅραχ. 2 δι' ἔγκρισιν ψευδωνύμου.

—*Noir*, δύο χρυσᾶς ψήφους σοῦ χαρίζω, γιατὶ σ' ἀγαπῶ καὶ ὅμως δὲν τὸ γνωρίζεις, ἀλλὰ ἡ ἀγάπη μου εἶν' ἀγνὴ σὰν τὴν καρδιά μου καὶ τώρα μόλις τολμῶ νὰ στὸ φανερώσω. *Ζηλιάρα.*

—Στὸν *Κισσὸν* χαρίζω τὴν ψῆφον μου καὶ τὸν παρακαλῶ νὰ δεχθῇ τὰ θερμά μου συγχαρητήρια γιὰ τὸν εὐγενῆ καὶ σπάνιον χαρακτῆρα του. *Κόρη τῆς Ἐλπίδος.*

Φλαμμαριών, μαζὺ μὲ τὴν ψῆφον δεχθῆτε καὶ τὴν εἰλικρινῆ φιλίαν μιᾶς ὁμοιοπαθοῦς σας. *Κόρη τῆς Ἐλπίδος.*

—*Στὸν Δημοσθένην Τοῖρον* χαρίζω τὴν χρυσῆν μου ψῆφον γιατὶ κι' ἐκεῖνος σὰν ἐμένα ἐγνώρισε ἀπὸ μικρὸς τὸν πόνον καὶ τὴν λύπην. Θέλει στὴν μελαγχολία του νὰ τοῦ σκορπῷ ἐλπίδας; *Κόρη τῆς Ἐλπίδος.*

—*Λορελέι*: Χαρίζω τὴν ψῆφο μου στὸν ἰδανικό σας χαρακτῆρα καὶ ἐπιθυμῶ σὰν πατριώτης σας νὰ γνωρισθοῦμε μὲ μία ἀλληλλογραφίσ. Γράψατε: *Δόκτωρ Μπαμπὺς*, Ξενοδοχεῖον «Καβάλλα»: Θεσσαλονίκην.

ΠΙ... ΠΙ... ΠΙΠΙΝΑ!

(*Στὸ σκοπὸ τῆς «Τιτίνας»*)

Τὴν εἶχα συναντήσῃ στὸ σκοτάδι,
Βγαίνοντας ἀπ' τὸ καμπαρὲ ἕνα βράδυ,
—«Μαμζέλ» τῆς εἶπα σιγανὰ μὲ χάρι,
«Ὁρίστε στὸ φτωχό μου ὠτό...»
Καὶ σπως ἤμουν λίγο μεθυσμένος,
Ἀπὸ τὴν μπύρα κάπως ζαλισμένος,
Πῆγα μαζύ της μισοκοιμισμένος
Καὶ τώρα δὲν μπορῶ νὰ θυμηθῶ...
Θυμοῦμαι μόνο κάτι-τι:
Πιπίνα πῶς τὴν λένε μοῦχε 'πῆ...

Bêfrain:—"Ἔχασα τὴν Πιπίνα—
Πι... πι... πι... πι... Πιπίνα—
Γυρεύω τὴν Πιπίνα
Καὶ δὲν τὴν βρίσκω πειά!

* * *

Θυμοῦμαι, ἐνῷ ἦταν στὸ κρεββάτι,
Κάποια στιγμὴ ποῦ ἀνοιξα τὸ μάτι,
Ἐπρόσεξα στὴ γάμπα τὴν ἀφράτη
Κάποιο σημάδι μελανό...
Κι' ἀντὶ στὸ πρόσωπό της νὰ γυρίσω
Νὰ τὴν ἰδῶ καλά, νὰ τὴν γνωρίσω,
Ἔσκυψα τὸ σημᾶδι νὰ φιλήσω,
Κι' ἀποκοιμήθηκα σ' αὐτό!...
Σιγὰ-σιγὰ σηκώθηκε αὐτή,
Καὶ τῶσκασε πρωΐ-πρωΐ!

Refrain:—"Ἔχασα τὴν Πιπίνα κλπ.

* * *

Σὰν ξύπνησα ἤτανε μεσημέρι,
Κατέβηκα ἀμέσως στὸν πορτιέρη
«—Μὴν εἶδες, τὸν ρωτῶ, σ' αὐτὰ τὰ μέρη,
»τὴν φίλη μου τὴν ἀγαπημένη;
»Πιπίνα εἶναι μοῦπε τόνομά της
»Ἔχει κομμένα πίσω τὰ μαλλιά της
»Καὶ στὸ ἕνα ἀπὸ τὰ γόνατά της
»Ἔχει μιὰ μάρκα μελανή...»
Μ' ἐκύτταξε καλὰ-καλὰ
Καὶ ἄρχισε ὁ βλάκας νὰ γελᾷ!

Refrain:—"Ἔχασα τὴν Πιπίνα κλπ.

* * *

Γυρίζω ἀπὸ τότε ὅλα τὰ μέρη
Ἐλπίζοντας ἡ τύχη νὰ μὲ φέρῃ
Σ' αὐτὴν ποῦ οὔτε ξέρω οὔτε μὲ ξέρει
Μ' ἀδικα τὴν ζητῶ παντοῦ...
Πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ τὴν γνωρίσω,
Ἀφοῦ θὰ πρέπει νὰ μετακινήσω
Φοῦστες καὶ κάλτσες, νὰ πιστοποιήσω
Ἂν εἶναι τὸ σημᾶδι αὐτοῦ...
Ἄχ! δὲν μπορῶ νὰ θυμηθῶ
Τίποτα ἄλλο ἀπ' αὐτό!..

Refrain:—"Ἔχασα τὴν Πιπίνα κλπ.

ΜΙΜΗΣ

ΑΠΕΙΛΗ

Ἀγάπη μου, ποῦ θὲς νὰ μὲ πεισμώνῃς,
Καὶ πᾶς μ' ὅλους τοὺς φίλους μου γραμμὴ
Πρόσεξε! Χωροφύλακας θὰ γένω
Καὶ θὰ σὲ πετσοκόψω στὴ στιγμή!!...

ΜΕΣΟΝ ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΑΣ

Ἂν θέλῃς, φίλε μου ν' αὐτοκτονήσῃς
Ἂν θὲς νὰ θέσῃς τέρμα στὰ δεινά σου,
Χωρὶς νἄχῃς τὸ φόβο μὴν προφθάσουν
Καὶ σὲ προλάβουν στὴν ἀπόπειρά σου,
Δὲν εἶν' ἀνάγκη νὰ ξοδεύσῃς τόσα
Ρεβόλβερ ν' ἀγοράσῃς ἢ μαχαῖρι
Ἢ φάρμακο νὰ πάρῃς ποῦ ποιὸς ξέρει
Τὶ εἴδους ἀποτέλεσμα θὰ φέρῃ...
Ἔχεις φτηνὸ καὶ πρόχειρο τὸ μέσο
Ἀνόδυνο, ἁπλὸ καὶ τελεσφόρο:
Ἔμπα σὲ αὐτοκίνητο καὶ τρέχα
Γρήγορα στοῦ Συγγροῦ τὴν Λεωφόρο!

Μ. ΠΑΡΑΞΕΝΟΣ

ΠΛΙ ΒΙΤ ΑΝΚΟΡ

—Ἀπεφασίσθη λοιπόν. Ἀπόψε ἐκδρομὴ στὸ Φάληρο. Θὰ σᾶς πάρω μαζῆ μου στ' αὐτοκίνητο

—Κυριέ μου, εἶσθε πολὺ τυχερός. Ἂν χθὲς τὸ βράδυ δὲν ἐπήγαινεν ὁ σύζυγός μου κυνῆγι, ἀπόψε δὲν θὰ εἴχατε τὴν εὐτυχίαν..,

—Ὁμολογῶ, ἀγαπητή μου κυρία, ὅτι τὸ κυνῆγι εἶναι τὸ πλέον εὐχάριστον σπόρτ.

—Ὅταν προσελκύῃ μάλιστα τοὺς συζύγους.

—Τέτοιους συζύγους...

—Παρακαλῶ. Πῆτε μου ὅ,τι ἄλλο θέλετε, ἀλλὰ γιὰ τὸν ἄνδρα μου δὲν θέλω ν' ἀκούω πικρὰ λόγια. Πιστεύσατέ με ὅτι, τὸν σέβομαι παρὰ πολύ...

—Τὸ πιστεύω, ἀλλὰ ἡ μεγάλη μου ἀγάπη μὲ παραφέρει κάποτε...

—Εἶσθε πολὺ τυχερὸς ποὺ δεν θυμόνω...

—Τὸ γνωρίζω. Μαζῆ σας, ἀγαπητή μου, εἶμαι πάντοτε τυχερός.

—Φυσικά, ἀφοῦ ὁ ἄνδρας μου εὑρίσκεται τριάντα χιλιόμετρα μακράν. Ἄ, ἐὰν ἦτο πλησιέστερα σᾶς βεβαιῶ ὅτι...

—Δὲν θὰ ἤρχεσθο ἀπόψε μαζῆ μου; Τότε αἱ ὑποσχέσεις σας; Τὸ Παρίσι;

—Ἀλήθεια. Ἂν δεν μοῦ λέγατε πῶς θὰ μὲ πάρετε μαζῆ σας ὅταν πᾶτε στὸ Παρίσι τὸ Φθινόπωρον...

—Ἄς τ' ἀφήσωμεν αὐτά. Μπῆτε μέσα. Θὰ ταξιδεύσωμε ἀπόψε μ' ἕνα πρώτης τάξεως ὠτομομπίλ. Τ' ἀγόρασα. ξέρετε, ὀκαζιόν.

—Δὲν σᾶς τὸ εἶπα; Σεῖς πάντα τυχερὸς στέκεσθε. Θυμᾶσθε ἕνα βράδυ ποὺ σᾶς ἐπρολαβεν ὁ ἄντρας μου...

—Ναί, ναί...

—Ἀλλὰ τὴν ὥρα ποὺ ἐπρόκειτο νὰ σᾶς ἐπιτεθῇ τοῦ ἦλθε μία ζάλη κ' ἔπεσε κάτω. Τότε σεῖς βρήκατε τὴν εὐκαιρία κ' ἐτηδήσατε ἀπὸ τὸ παράθυρο τοῦ κήπου.

—Λάθος κάμετε. Ἐβγῆκα ἀπὸ τὴν πόρτα.

—Ὁπωσδήποτε τὸ αὐτοκίνητόσας τρέχει πολύ.

—Σᾶς ἀρέσει ἡ ταχύτης;

—Ἄ, ναί. Τὸν πιάνει κανένα ἕνας γλυκὸς ἴλιγγος, χάνει τὰς αἰσθήσεις του. Ἡ στιγμὴ ἐκείνη εἶναι στιγμὴ ὀνείρων.

—Ναί. Πλὶ Βὶτ Ἀνκόρ, Γιῶργο.

—Ἀκόμα;

—Ὦ, ναί. Πέρνει διακόσια χιλιόμετρα τὴν ὥρα. Γιῶργο τὸ νοῦ σου. Ἐν' αὐτοκίνητο μὲ σβυστὰ φῶτα. Δεξιά, δεξιά.

—Ἄς κάνῃ λοιπὸν δεξιὰ αὐτὸς ὁ τρελλὸς ὁ Γιῶργος. Θὰ κτυπήσωμε...

—Γιῶργο!

—Νῖκο!

—Μαριάννα!

—Θεέ μου!

—Ἀγάπη μου, δὲν εἶναι τίποτε! Μιὰ κακὴ ὥρα. Ἐκτύπησες;

—Εὐτυχῶς ὄχι.

—Ἀπὸ τὸ ἄλλο αὐτοκίνητο ἔπαθε κανεὶς τίποτε!

—Ναί! Ἕνας... ἕνας... Εἴδατε! Ἦταν μέσα ὁ ἄντρας σας.

—Πῶς!

—Ὁ ἄντρας σας. Τί διαβολικὴ σύμπτωσις.

—Ὁ ἄντρας μου; Τώρα;

—Ἡσυχάσατε. Ἐτραυματίσθη καὶ τὸν μεταφέρουν τώρα στὸ Νοσοκομεῖο!

—Συμφορὰ μου! Τί καταστροφὴ ἦτο αὐτή. Φανταστῆτε ἂν μᾶς ἔβλεπε. Μὰ εἶσθε τυχερός, πολὺ τυχερὸς ἄνθρωπος. **Μ. ΣΤΗΡΙΟΣ**

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Εἰς τὰ γραφεῖα τῆς «Σφαίρας» ἐλήφθησαν ἐπιστολαὶ ἀπευθυνόμεναι πρός: Δ. Σομολαδᾶ, Μελάγχολη Παιδούλαν, Ἐλεγκά ν, *Cady James*, Κοντέσσαν Χοροῦ, Ἰδιότροπην Μελαχροινήν, Ροδόλφον, Ἀντινέαν, Ὀνειρο πόλον.

ΨΕΥΔΩΝΥΜΑ

Ἐγκρίνονται: Ἀδελφὸς τῆς Ἐβελίνας, Γλυκὺ παρελθόν, Ἐμμελίνα, Ἰδεώδης Ταύγετος, Μαλβίνα, *Pourée*, Πατρίκιος, *Chemínea du destin.*

Ο πίναξ τῶν ὑποψηφίων

ΤΟΥ ΦΙΛΙΚΟΥ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Οἱ παραπλεύρως τῶν ὀνομάτων σημειούμενοι ἀριθμοὶ δεικνύουν τὰς ψήφους.

ΚΟΡΙΤΣΙΑ: Καμέλια 4, Νινέττα 2, Μερτίτη 3, Νόρα, 2, Γκλόρια 26, Κλαιρέτη 2, Μαργαρίτα 4, Νανὰ 2, Ντολορὲς 18, Ζακελίνα 4, Περουζέ 9, Ἐλέῃρα 13, Μαρίνα 2, Μ. Σ. 2, Ἰζόλδη 1, Χρυσόθεμις 9, Ἀνδαλουσία 2. Φρύνη 14, Γοργόνα 5, Ἀλίκη 14, Ἄνθος λειμῶνον 11, Νινόν 1, Ναΰς 4, Ὀρφανὴ 12. Ζινέττα 1, Λοῦσι 12, Φούλα Α. 2, Γισμῶνδα 1, Ἀμάρυλλις 9, Νίκη 3, Ἄλλελος παρήγορος 11, Πιτιάνκα 2, Σφῆξ 1, Μιμόζα 5, Λάουρα 5, Κλεοπάτρα 5. Χρυσάνθεμον 20, Ἄγνωστος 5, Αἱμοσταγῆς καρδία 2, Ηροσφυγοπούλα 49, Σμυρνιοστοπούλου 38, Βεατρίκη 13, Μπαγιαντέρα 5 Νίνα Πάνου 6, Ρόζα 1, Ρέα 5, Θεά Ἀφροδίτη 2, Ρόδον Σταμπουλ 31, Φρούτα 8, Οὐρανίτσα 8, Μασκὸτ 28, *Lyda* 16, Μαρίτσα 6, Μάσιγκα 13, Μέδουσα 4, Σκλάβα τοῦ πόνου 10, Ἀνατζ 1, Ἕλλη 1, Δανάη 14, Μαρίκα 5, Γόησσα 1, Φρικὲτ 5, Σίβυλλα 17, Δινόρα 12, Ἰμπέρια 6, Παιχνιδιάρα 26, Κορνηλία 26, Δουλουδακι 1, Χανουμάκι 14, Μελαγχολικὴ Τηλεγραφήτρια 8, Ρένα 16, Ραϋμόνδη 2, Ἀγοροκορίτσο 4, Κερκυροπούλα 3, Φιόρο τοῦ Λεβάντε 10, Πανταγιώτα 1, Κόκκινη παντιέρα, 15, Ἄννα, Πιπιτσούλα 5, Ὡραία Ἀμαζὼν 1, Συριανὴ Ὀρφανούλα 58, Κόρη ἀγάπης 13 Ντορέτα 19, Κιάρα 20, Ζαζὰ 11, Παρήγορη καρδιὰ 2, Κίττη 8, Ἰουλιέττα 6, Μινιόν 3, Κλαιρὴ 9, Ἀγράμπελη 2, Μ. Ζ. 1, Στέλλα 1, Σάσα Ἰωαννίδου 3, Ἄντα 1, Μνησὴ τοῦ πόνου 40, Σεμίραμις 1, Λήδα 5, Μελαγχολικὴ σεληνολάτρις, Βιολέττα 2, Δορελαΐ 1, Ἀντινέα, Σουλτάνα τοῦ Γιλδίζ, Ἴρμα, Κορδελιοτοπούλα, Ζοζέττα 11, Μινιόν 24, Συριανὸ διαβολάκι, Χρυσόλευκη 1, Ναδίνα, Χωριατοπούλα 1, Ἰουδήθ, Ἐλεγκὰν 5, Κόρη τῶν Ἀθηνῶν, Καλιρρόη. Λαύρα Φερλῆ, Ἰδιότροπος μελαχροινή, Μελάγχολη παιδούλα, Ἀνθούλα.

ΝΕΟΙ: Νάρκισσος 8, Ἀρμάνδος 9, Ρωμαῖος 2, Ἕσπερος 4, Ἀθηναῖος 2, Νοσταλγὸς 5, Α. Ο. Δ. Ο, Ἐρρίκος, Μοιραῖος, Νικίας, Ζέφυρος Μ. Γ. *Phaetou* Ρεμβασμὸς 41, Μπουζῶνης 3, Ἀριστεύς, Σ. Σ. 21. Λάμπης, Κάποιος 1, Νοθέλλι 2, Λέανδρος, Γ. Φ. Σ. Βιντόκ, Γεγναῖος, Ἔρμαν, Μάριος, Τριστᾶνος, Ἀετός, Φειδίας Ἐξέλσιορ, Ἡλίας 2, Ὑποκόμης Βραζελώνης, Ντιντῆς, Γ. Π.1, Βαρβικιάν, Ἐρνάνης 1, Ἀλφόνσος Ἄγγελος 5, Συρανὸ 1, Ἀνδρόνικος, Νίκ. Κόν 1, Θ. Μόρσιμος, Ἰδεώδης, Κ. Τ., Χ. Π., Σ.Γ. Σ.. Ρωμαντικὸς κυνηγός 2, Ρολάνδος 1, Α. Α., Ἐρρίκος, Α. Χ., Ἰων. Δρόσος 2, Γ. Νεοφαλληρεὺς 1, Νίκος Μ. 3, *Kid. Robers* 1, Μίμης 3, Θ. Π. 1, Ἀπόλλων, Γκόρσκυ, Ἔνας, Ἀεροπόρος 2, Ζιγκομὰρ 3, Ἰώδ, Θ. Α., Πάρης, Ροδρίγος, Σαΰλών, Μέγας Δοῦξ 14, Σμυρνιός 5, Κάστωρ 3, Ριχάρδος 2, Παῦλος Νώτης, Δαμαρτίνος, Ζοσ' λὲν 3, Παιδὶ τοῦ πόνου, Τ, Α. 4, Τζὼν 2, Ἀκύλας, Ἐμ. Ἀγαπητός, Ζωρὲς 2, Ἐμ. Ρουχωτᾶς, Ἐαρινὸς Μπερζεράκ 1, Γιάννης Καλαβάνος, Μελαγχολικός, Ἄραμης, Σταχομπούτης, Γεωργιος Στάμ., Μ. Μοσχούλης, Τ. Ἀδεὺς 1, Δὸν Ζουάν, Παπαθανασίου, Γ. Ν. Χ., Ἰδιότροπος Πρίγκηψ 2, *Mabus*, Κορυβαλλός, Ἀγκάθι, Μ. Γαρύφαλο, Νυχτοδιαβάτης, *Laboute* Βιλλαρὲς 20, Κοσμικὸς ἐρημίτης, Ἐρωτολάτρης, Ὀσκάρ, Ἄρης, Ναυάγός, Ἀλεξάνδρου, Μελαχροινὸς ἱππότης 1, Ἄνθος μαρτυρίου 18, Ν. Σακελλαρίου, Μ. Δ. Μ., Λάμπρος Καβαλάρης, Κρυμμένος θησαυρὸς 1, Θαλασσινός, Μάξιμος Ὀθιό, Τραγκαβὲλ 30, Δυστυχισμένος, Νεμορέν, Κ. Βασιλείου, Θνητός, Ἀθανασιάδης, Τραγουδιστής, Κισσὸς 2, Ἀναγνωστόπουλος 15, Αὐγερινὸς Πατρῶν, Ἄραχθος 1, Ἰδανικὸς 30, Ε. Β., Κουκλί, Γ. Δ. Π., Μαρκήσιος, Ι Β., Λεωτσᾶκος 11, Μαξίμος 1, Alessio Ἀρτανιάν, Κανδιανός 2, Δ. Τσίρος 5, Δόγης, Μπὲμ 4, Κ. Θ., Σ.Νικολάου 1, Σ. Ο. Ἀπαρηγόρητος, Νεκρολούλουδο 1, Χαρ. Φούντ., Χρυστοφ. Φωτ, Νίκος Α, 2, Κεραυνός, Ἐλπιδοφόρος, Ο *Lloyd*, Παγερὸς Κόμης 5, Κουτσουράς, Ἀετὸς Βυζαντίου, Ἀνδρεαδης, Κάσιος 2, Τινόρτ 5, Ναπολέων *Noir*, Σβυσμένος ἥλιος 4, Μαῦρο, Ρόδον 12, J,. Αἴολος, Χέλμης, Περιπετειώδης σκιά, Κρυφὴ ἀγάπη, Πουλόπουλος, Γουναρίδης, *Welsl*. Ἀμλέτος 1, *Macbeth*, Μίνως, Ζεφύρου πνοή, Νικόστρατος, Ἀπελπισμένος νέος, Ζοῦντεξ, Σαρλώ, Ἱππότης λευκῶν ὀρέων 1, Τρελλόπαιδο, Γκαρτιέ, Η. Κ. Π., Φῶτος Χαράγγελος, Ἀγρίμι, Θῦμα καταστροφῆς, Παιδὶ τῆς θάλασσας 2, Θετὸ παιδὶ τῆς φύσεως, Κρεσφόντης. Θ. Α. 1, Φλαμμαριών 2, Τζακ. Θ.Π. Παχουλὸ φανταράκι, 1, Νῖκος Β.5, Ἀκροθαλασσίτης 3, Στέφανος Χάρης 4, *Asteriadis*, Πονετικὸ παιδί, Ματίας Σαντόρφ, Ἐ. Μόρο 5, Διαβάτης τῆς τύχης 1, Νοσταλγὸ παιδὶ 2, Λάτρης Ὡραίου, Λεωνίδας Ψ. 6, Ἀποστ. Σκουρλλᾶς, Μεσσηνιακὸς ἀστήρ, Λεοντ. Ἀπ., Π. Γ., Μυστηριώδης ψυχή, Τιγράν, Ἐδμόνδος, Ἐδέρεστος, Ἀν. Πάκς, Ἀκρωτήριον Ἀκρίτας, Μαχαραγιᾶς, Π. Ρ., Στέφ. Γιούλης, Ἐρωτόκριτος, Ἄδωνις 5, Λίνος Φοῖβος, Ἡλ. Ἰωαννίδης 60, Δ. Β. Κ. 1, Ὀθέλλος, Χ. Β. Β. 1, Ἔρμαν 1, Μενεξές, Δημᾶδης, Ροδόλφος, Ἰωάν. Δακορώνιας, Γιούλης Ἄνθης, Μαραμένος Μενεξές, Μάριος Χ., Ἀπόκοσμος, Ἐ. Βερόπουλος, Βόσπορος, Κρίνος, Μάνος Σαραντίδης, Μιμῆς, Πλαντέλ, Υἱὸς νυκτός, Ἐγώ, Πλανήτης 1, Κρατινος, Γιῶργος Χλωμός, Ντένις, Μ. Λ. Β., Κ. Ἀργυρίου, Ὑψηλόφρων 10, Γ. Μακρυγ. Ὀνειροπόλος, Δαντών, Ἑρμῆς, τοῦ Πραξιτέλους, Κ. Μ., Εὐστράτιος Ζάκας, Θ. Μπουλοῦκος, Κπν. Παππᾶς, Θῦμα τῆς ἀγάπης, Ἀηδόνης, Πλατωνικὸς ἔρως, Φτωχόπαιδο. Τάκης Α. Π., Θαλασσοπούλι, Ἀπόκοσμος στρατιωτικός.

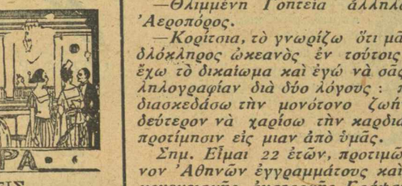

30 ΛΕΠΤΑ Η ΛΕΞΙΣ

Νέος 25ετὴς ἐξ ἐπαρχίας καὶ διαμένων ἐνταῦθα αἰτεῖ ἀλληλογραφίαν μετὰ δίδων καὶ Κυριῶν πάσης κατηγορίας, καὶ καλῆς κοινωνικῆς τάξεως ἡλικίας 23—35 ἐτῶν. Προτιμῶνται αἱ ἐξ Ἀθηνῶν καὶ αἱ ὅπως δήποτε διαμένουσαι ἐνταῦθα. Σκοπὸς τῆς ἀλληλογραφίας ἐπὶ θεμάτων ποῦ φέρουν τὴν εὐχαρίστησιν. Αἱ βουλόμεναι ἂς ἀποτανθῶσιν μὲ διεύθυνσιν Κον Δημήτριον Βασιλείου Καπνοπωλεῖον Ἀλεξίου, Πλατείας Κολωναχίου ἐνταῦθα.

—Ἀγάπην μου. Καλά, ἀλλὰ στενοχωρημένος, ὅλος εὑρίσκομαι αὐτοῦ Δὲν φεύγεις ἀπὸ μπροστά μου Τί ἄδικος Θεός, θὰ ὑπάγῃς ἐκεῖ! Πῶς εὑρίσκεσε; Πρέπει νὰ γνωρίζω ὡρισμένως. Σὲ φιλῶ πολυαγαπημένος σου Λέλος.

—Ὁ κ. Χρῆστος Βλάχος καὶ ἡ ὁνις Κατίνα Κανελλοπούλου ἔδωσαν ἀμοιβαίαν ὑπόσχεσιν γάμου. Εὔχομαι ταχείαν τὴν στέψιν. Δημ Κακισύσης.

Κάποιος 29ετὴς ξένός εὐγενέστατος, ζητεῖ ἀλληλογραφίαν μὲ χήρας κυρίας σοβαρὰς 25—35 ἐτῶν. Σκοπὸς ὅ,τι ἐπακολουθήσει, πρὸ παντὸς ἱερός. Γράψατε Νικόλαον Ζουμπούλην Μηχανικὸν. Καφενεῖον Παρθενῶν Ὁμόνοια Ἀθῆναι.

—Προσοχή. Σοβαρὸς καὶ εὐγενὴς νέος ἐτῶν 24 αἰτεῖ ἀλληλογραφίαν μὲ δεσποινίδας καλῶν οἰκογενειῶν μὲ ἀνταλλαγὴν φωτογραφιῶν. Σκοπὸς ὁ γάμος, ψευδώνυμα ἀποκλείονται. Γράψατε Κωνσταντῖνον Π. Κουλουβάρην εἰς Λερέτσοβα.

—Φανταράκι 20ετὲς μόλις ἐγκαταλεῖψαν τὸ προτελευταῖον θρανιον Α' Γυμνασίου Πύργου ἀλληλογραφεῖ μόνον μὲ δεσποινίδας μάλλον μαθητρίας Πύργου—Καλαμῶν. Γράψατε Στρατιώτην Καραμπουργοῦν Διον. 36ον Συν]μα XIV μεραρχίας 10ς Λόχος Καλάμας.

—Κορίτσια ἄλτ! μιὰ ματιά, Ἕνας νέος μορφωμένος καὶ ἀπομονωμένος ἀπ' τὸ κόσμο ζητεῖ ἀλληλογραφίαν μὲ Δίδας μορφωμένας καὶ ὤμορφες, σκοπὸς σύναψις φιλίας, καὶ ὅ,τι ἐπακολουθήσῃ. Γράψατε Καρδιοκατακτητὴν p. r. Ἐρατεινὴν Δωριδος.

—Μιμήτσα Φ. ποῦ μοῦ στείλατε τὴν μέθοδο κιθάρας στὸ Cardiff θυμᾶστε; Εὑρίσκομαι ἐδῶ τώρα, παρακαλῶ γράψατε S T. Γραφεῖα «Σφαίρας».

—Ἀνταλλάσσω ἐπιστολὰς καὶ c p πανταχόθεν Πρατιμῶ με κορίτσια Ἀθηνῶν Πειραιώς «Sparks» Γραφεῖα «Σφαίρας».

—18ετὴς νέος αἰτεῖ ἀλληλογραφίαν μὲ δίδας μορφωμένας. Γράψατε Α. Ι. θυρὶς 107. Γραφεῖα «Σφαίρας».

—Λουκιανή, δέχομαι νὰ ἀλληλογραφήσω μαζί σου. «Νοσταλγὸ παιδί».

—Ἐγκατεστημένος εἰς Γαλλίαν ἀλληλογράφῶ μὲ μορφωμένας δεσποινίδας καὶ χήρας ἐξ ὅλης τῆς Ἑλλάδος, σκοπὸς ἀρχικὸς φιλία καὶ ὅποια θὰ εἶνε ἀξία τῆς ἐκλογῆς, ὁ ἱερὸς σκοπός. Γράψατε Mr Mihele Papazikos Sehnaeder et Cie Champagne Svr Seine Seine et Marne France.

—Νέος 29 ἐτῶν δυνατὰ μορφωμένος ὡραῖος, σοβαρός, ποθεῖ μιὰ γνωριμία αἰσθηματικὴ μὲ δεσποινίδες γεμάτες ζωὴ καὶ ὡραῖες Γεώργιος Ρουμπίνης. Φαλήρου 37 β Ἐνταῦθα.

—Νέος ἀξιοπρεπὴς εὐρείας μαθήσεως καὶ ὡραῖος ζητεῖ ἀλληλογραφίαν Νικόλαος Ζαχαρίτσας Ζαχαροπλαστεῖον Βελισσάρη ἐναντι πύλης Ἀδριανοῦ Ἐνταῦθα.

—Παιγνιδιάρα, τὶ συμβαίνει; Μήπως ἀντιρρήσεις; Ἐπαναλάβω ἐγὼ ὁ ἴδιος. Θάρρος. Κατέρχομαι εἰς Ἑλλάδα ἐπιβιβάζομαι πλοίου 16 Αὐγούστου. Ὑγειαίνε. Δικός σου Τινόγι.

—Γλυκειά μου Τ ασία, ξέρεις πόσο λαχταρῶ γιὰ σέ! Πέσμου λοιπὸν αὐτὸ ποῦ κρύβεις. Σ' ὁρκίζω στὴ θύμηση τῆς καλῆς σου μητερούλας «Ἀεροπόρος».

—Θλιμμένη Γοητεία ἀλληλογραφῆτε; Ἀεροπόρος.

*—Κορίτσια, τὸ γνωρίζω ὅτι μᾶς χωριζει διόκληρος ὠκεανὸς ἐν τούτοις φρονῶ ὅτι ἔχω τὸ δικαίωμα καὶ ἐγὼ νὰ σᾶς ζητῶ ἀλληλογραφίαν διὰ δύο λόγους: πρῶτον διὰ διασκεδάσω τὴν μονότονο ζωήν μου καὶ

Το Περιβολι Της "Σφαιρας,,

Στίχοι τοῦ κάρρου

ΕΚΔΡΟΜΗ ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΥΡΑΝΙΟΝ ΚΗΠΟΝ

Φιλοὶ τιναί
καὶ φίλαι ἐρατειναί.
συμβαθῶς διακείμενοι
περὶ ἐμέ
ἐγδρομὴν ἐποιήσαντο
προεχθεσινῶς,
περιέλαβον καμὲ μέλος
τῆς παρεὸς
καὶ ἐμετέμβημεν εἰς τὸ
Σθροφύλιον τῆς Κηφισὸς
πρὸς φάγωσιν θροφῶν
καὶ πόσιν ποτῶν,
οὐκ μὴν ἀλλὰ καὶ ὑδάτων
διαυγῶν,
τὸ ὁποῖον
ἔμφαγον καὶ ἔπιον μεγαλεῖον
ἐπὶ τοῦ κηπὸς τοῦ οὐρανίου
κοινῶς τὸν θεῖον.
Οὕτως οὖν φάγας καὶ
πίας ἀπθόνως,
καθόσον εὐαρέσκων μοι ὁ
κράσος προφρόνως.
ἐκοπάνισον ἀπνευσθὶ πολὺ
τοιοῦτον
μετὰ μεζέδων ἀλεκτόρων καὶ
ἀλνίσων ἐμπούτων,
ἐπακολούθως συνέληψον τὴν
κιθάραν
ψάλλας ὕμνον γλαφυρὸν
πρὸς τὴν ἑκατοσθάραν,
τὸ ὁποῖον περικαλῶ
μὴ μοῦ ἐπιλανθάνεσθε εἰς παρομοίας περισθάσεις ἵνα λαλῶ ὑμῖν ἐπχαριστῶ.

Ο ΑΓΚΑΘΑΓΓΕΛΟΣ

Ἡ πονηρίες τοῦ Ἑβραίου

ΤΑ ΛΕΠΤΑ ΤΗΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ

Ὁ Χαχαμῖκος εἶναι ἐρωτευμένος. Μιὰ μέρα τοῦ λέγει ἡ φίλη του:

—Χαχαμῖκο, γιὰ νὰ πεισθῶ πὼς μ' ἀγαπᾶς νὰ μοῦ κάνῃς μιὰ χάρι

—Εὐχαρίστως, ἀπαντᾶ ἐκεῖνος, προσπαθῶν νὰ καταπιῇ ἕνα κόμπον ποὺ τοῦ ἐστέκετο στὸ λαιμό.

—Λοιπὸν ἄκουσε: Θέλω νὰ μ' ἀγοράσῃς ἕνα καινούργιο φουστάνι γιατὶ μεθαύριο ἔχω τὴ γιορτή μου.

—Εὐχαρίστως, ἀγαπητή μου. Ἀλλὰ ξέρεις τί μοῦ συνέβη; Μέσα στὸ μαγαζὶ τοῦ φίλου μου Ἰακὼβ εἶχα ἀφήσει τὸ μπαούλο μου μὲ τὰ ροῦχα μου καὶ τὰ χρήματά μου. Τὸ μαγαζὶ ὅμως τοῦ φίλου μου ἐπῆρε χθὲς φωτιὰ καὶ μαζῆ μὲ τὰ ἔμπορεύματα ἐκάηκε καὶ τὸ μπαοῦλο μου;

—Καὶ τώρα τί θὰ κάνῃς;

—Ἔννοια σου καὶ τὸ μπαοῦλο μου τὸ εἶχα ἀσφαλήσει πολλὲς χιλιάδες. Μεθαύριο ποὺ θὰ πάρω τὰ λεπτὰ νὰ δῇς τί θὰ σοῦ φτιάξω. Καὶ οἱ δύο θὰ ντυθοῦμε σὰν ἀριστοκράτες.

Τὴν ἄλλη μέρα ὁ Χαχαμῖκος πηγαίνει πάλι στὸ σπίτι τῆς μνηστῆς του νὰ ποῦμε καὶ τὴν ἐρωτᾷ:

—Ἕνα κοστοῦμι δικό μου ποὺ τὸ εἶχ' ἀφήσει ἐδῶ εἶν' εὔκολο νὰ μοῦ τὸ δώσῃς, ἀγαπητή μου;

—Τώρα; τὸ χάρισα σ' ἕνα φτωχό, ἀπαντᾶ ἐκείνη. Δὲ μοῦπες πὼς μεθαύριο θὰ πάρῃς τὰ λεπτὰ τῆς ἀσφαλείας καὶ θ' ἀγοράσουμε καινούργια;

Ὁ Χαχαμῖκος ἀκόμα φυσάει τὰ χέρια του.

Ο ΠΕΤΕΦΡΗΣ

Ο ΤΑΦΦΑΡΙ

Ἦλθε ἐδῶ κι' ὁ Τάφφαρι
στὴν πόλι μας δῶ πέρα
ὅπου γινῆκαν φάμπρικες
καὶ φτιάνουνε ἀέρα.
Εἶναι μεγάλος φίλος μας
κι' ὡραία θὰ περάσῃ
ἐδῶ στὴν πόλι τοῦ φωτός.
Φθάνει νὰ μή διψάσῃ.

ΔΗΜΑΡΧΙΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ

Θὰ γίνουν, λέγουν, ἐκλογὲς
γιὰ τοὺς Δημάρχους πάλι
καὶ κάθε Ἕλλην ἀκραιφνὴς
κάλπη κι' αὐτὸς θὰ βάλῃ.

Χαρῆτε οἱ χαροκομμένοι ἐσεῖς
ποὺ σήμερα θρηνεῖτε,
γιατ' οἱ νεκροὶ θὰ σηκωθοῦν
κι' ὁλόρθους θὰ τοὺς δῆτε.

ΦΟΝΟΙ

Καθημερινῶς σκοτώνονται
σ' αὐτὴ ἐδῶ τὴν πόλι
καὶ κάθε συμπολίτης μας
βαστάει κ' ἕνα πιστόλι.
Ἔστι θὰ ἔλθῃ ἐποχὴ
τὰ μάτια μας νὰ δοῦνε
νὰ μὴν ὑπάρχουν Ἕλληνες
ν' ἀλληλοσκοτωθοῦνε.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

Ἀπὸ τὴν ζωὴν τῶν νεοπλούτων

ΠΑΛΙΝΟΣΤΗΣΙΣ

Ὀστρακόδερμον μῆτερ μου,

Εἶμαι λέω καλὰ ὅπου δὲν μπορῶ νὰ πάρω τοὺς πόδας μου ἐξ αἰτίας ὅπου μ' σύχισε πάλιν αὐτὸς ὁ Ἀρζὲρ ἐξ ἕνεκεν ὅπου μοῖ εἶπε ν' ἀποχτήσω ἐρωμένον διὰ νὰ τὸν φονέψῃ καὶ ἀκουστῇ τ' ὄνομά του, ὅπου διαλογίζεται νὰ βάλῃ ψηφοδόχον εἰς τὰς προσεχεῖς παρεδρικὰς ἐκλογάς. Ἀκοῦς ἐκεῖ ἀναίδεια, νὰ μὴν ἔχῃ διόλου δέρμα ὁ παληάνθρωπος καὶ νὰ θέλῃ νὰ μὲ κάνῃ τραγῳδίαν διὰ νὰ βγῇ τ' ὄνομά του. Ἔ τώρα τετέλεσται!

Θὰ τὸν ἀπαρατήσω πλέον ὁλόκληρον καὶ θὰ ἔλθω πάλιν νὰ καθήσω εἰς τὸ τερψιλαρύγγιον χωρίον μας ὅπου οὔτε φονεύουσιν οὔτε παρέδρους βγάνουν κ' ἔχει καὶ νερὸ νὰ πλενώμεθα καὶ νὰ πίνωμεν διὰ νὰ κατέρχωνται πρὸς τὰ κάτω αἱ πικρίαι Ἐδῶ εἰς τὴν πρωτεύγουσαν εἶναι πλέον ἀπορπισία διὰ τὰς στεφανωμένας κυρίας, διότι ὁλωνῶ οἱ ἄντροι θέλουνε ν' ἀκουστοῦνε καὶ γιὰ δαῦτο ζητᾶνε νὰ σκοτώσουν τὰς συμβίας των, ὅπερ δὲν ἐπεθυμῶ διότι εἶμαι λίαν εὐαίστητος καὶ μὲ πονάει τὸ κάθε τι.

Λοιπὸς καλὴν ἀντάμωσιν καὶ βρᾶστε μερικοὺς τόννους τραχανά, διότι θὰ ἔλθω πεινασμένη καὶ θέλω νὰ τσιμβήσω κάτι. ΒΕΤΤΑ

Τοῦ Βλάμπ τὰ καμώματα

Η ΕΚΔΙΚΗΣΙΣ ΤΩΝ ΚΟΡΙΤΣΙΩΝ

Ἤθελα, ρὲ Μανιώ μου ἰδεολόγα καὶ ἄσποντη, νἄμουν κλειδοκράτορας στὸν Παράδεισο γιὰ ν' ἄνοιγα τέντα τῆς πόρτες νἄμπαζα μὲ τὸ κατεπτεῖαν ἐκεῖνες τῆς δυὸ Μανιάτισσες ποὺ ξεφτύσανε ἔτσι ἀνήλεα κάτου στὴ Μπαρουταποθήκη τ' ἀδρεφάκι τὸ Μαρόγλου, γιατὶ ἤθελε νὰ τοὺς παραστήσῃ τὸν Ἀλῆ πασσᾶ τὸν Τεπενλελῆ καὶ νὰ τοὺς κάνῃ τὴν τιμὴ κρεμυδότσουφλο.

Κάτι τέτοιοι θρασύδηλοι χαλᾶνε καὶ ἄλλονῶ τῆ μανιφατοῦρα καὶ ἐξ αἰτίας τους γλέπεις τὸ σήμερο τῆς γυναῖκες ν' ἀποφεύγουνε τὸ ἀρσενικὸ φύλλο σὰν νάχῃ περονόσπορο. Τὴν παρακόλασι!

Τώρα θὰ μοῦ πῆς ἂν ἀρχίσουνε μονάχες τους ἡ γυναῖκες νὰ πέρνουνε τὸ αἷμα πίσου τότε τὶ δουλειὰ ἔχουμε ἐμεῖς νὰ μπαίνουμε στὴ μέση σὲ κάτι τέτοιες βρωμοδουλειὲς καὶ νὰ δοκιμάζουμε τὰ μπράουνιγκ καὶ τὰ σμίθ; Ἄλλοτες σοῦ πάταγε κάποιος κανένα συγγενικό σου κορίτσι, ἔτρεχες στὸ μαγαζί, εὕρισκες τὸ αἴτιο καὶ τοῦ κανόνιζες πῖ καὶ φῖ τὸ διαβατήριο γιὰ τὸν ἄλλο κόσμο. Ἐτώρα φεύγει τὸ κορίτσι ἀπ' τὸ σπῆτι μιὰ μέρα, σοῦ λέει πῶς πάει στὴ δουλειὰ καὶ ἄξαφνα μαθαίνεις πὼς τὴ φιλοξενᾶνε στοῦ Ἀβέρω γιὰ φόνο,

Ἔ, μὰ γλέπεις αὐτὸ θὰ πῇ πρόοδο. Νιὰ κ' ἡ γυνσῖκα μπῆκε μέσα σ' οὖλα τ' ἀντρικὰ ἐπαγέρματα φυσικὰ καιρὸς ἤτουν νὰ λύνῃ μονάχη της καὶ τῆς διαφορές της μὲ τοὺς γκόμενους, τὸ ὁποῖον κ.τ.λ.

Ἀβίζο τὸ λοιπός, ἀδερφάκι παρέα, νὰ μὴν νὰ βάνῃς πειὰ μὲ τὰ κορίτσα γιατὶ οὖλα βαστᾶνε τὸ σήμερις ἀπάνου τους τὴ δίκοπη θέμιδα καὶ κανονίζουνε μὲ δαύτη τὸ ζήτημα τῆς τιμῆς. Κι' ὅπως πᾶνε τὰ πράμματα καὶ μὲ τὸ κουράγιο ποῦχουνε σήμερις τὰ κορίτσα αὔριο μπορεῖ ν' ἀρχίσουνε νὰ κρατάνε στὸν κόρφο τους καὶ χειροβοβίδες. Γιὰ σκέψου ἐτότες νὰ βάνῃς τὸ χέρι σου ἐπὶ τοῦ τύπου τοῦ ἤγον τοῦ στήθους της καὶ ἀντὶς νὰ βρῇς τὰ μῆλα τῆς ἔριδος νὰ βρῇς χειροβοβίδες καὶ νὰ πᾷς ἄκαπνος. Ἀπολπισία. Ο ΒΛΑΜΗΣ

Τὰ παράπονα τῆς μοδιστρούλας

ΟΙ ΚΙΝΔΥΝΟΙ ΤΗΣ ΓΚΑΡΣΟΝΙΕΡΑΣ

Ἄχου, μαμάκα μου, μαμακίτσα μου, μαμακουλίτσα μου διατὶ ὁ Θεὸς μᾶς ἐποίησεν ἡμᾶς τὰ κορίτσια κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἀδύναμα πλάσματα ὅπου νὰ μὴ μποροῦμε νὰ πᾶμε πουθενὰ χωρὶς νὰ μᾶς πειράξουν αὐτοὶ οἱ ἄντροι, ὅπου τοὺς ἐκόλλησε μανία τώρα νὰ πέρνουν τὰ ἀθῶα κορίτσιαεὶς τὰς γκαρσονιέρας των καὶ νὰ τὰ κοροϊδεύουν. Καλὰ πού ἐγὼ ἔχω τὸν Ἀθανάσιόν μου καὶ μὲ φυλάει ἀπὸ λιμό, σεισμὸ καὶ καταπουντιασμό, εἰδεμὴ ὁ θεὸς γνωρίζει σὲ ποιὸν οἶκον ἐνοχῆς θὰ μὲ ἔρριγνεν ἡ τύχη μου ἐξ αἰτίας ποὺ εἶμαι ἄβγαλτη ἀκόμη καὶ ἀθῷα καὶ μ' ἀρέσουν οἱ μουστακαλῆδες ἄντροι.

Ἐγώ, διὰ νὰ ξεύρῃς, μαμάκα μου οὐδέποτε, θὰ δεχθῶ νὰ μοῦ βάνῃ πόδι μήτε ὁ κύριος Μενέλαος, μήτε ὁ κ. Γλυκοῦργος, διότι ἐγὼ ἔχω τὸ ἤσθημά μου καὶ δὲν ἔχω ἀνάγκην μήτε ἀπὸ γκαρσονιέρες μήτε ἀπὸ τίποτες.

Μὴ φοβῆσαι λοιπὸν καὶ δὲν κινυνεύει τὸ πιτσούνιόν σου ἀπὸ μηδένα ἀργολάβον τῆς μοδός. Η ΜΑΡΙΤΣΑ

"Σ' ΑΓΑΠΩ ΚΑΙ ΘΑ ΠΕΘΑΝΗΣ,,
ΕΙΣ ΤΗΝ 5ΗΝ ΣΕΛΙΔΑ